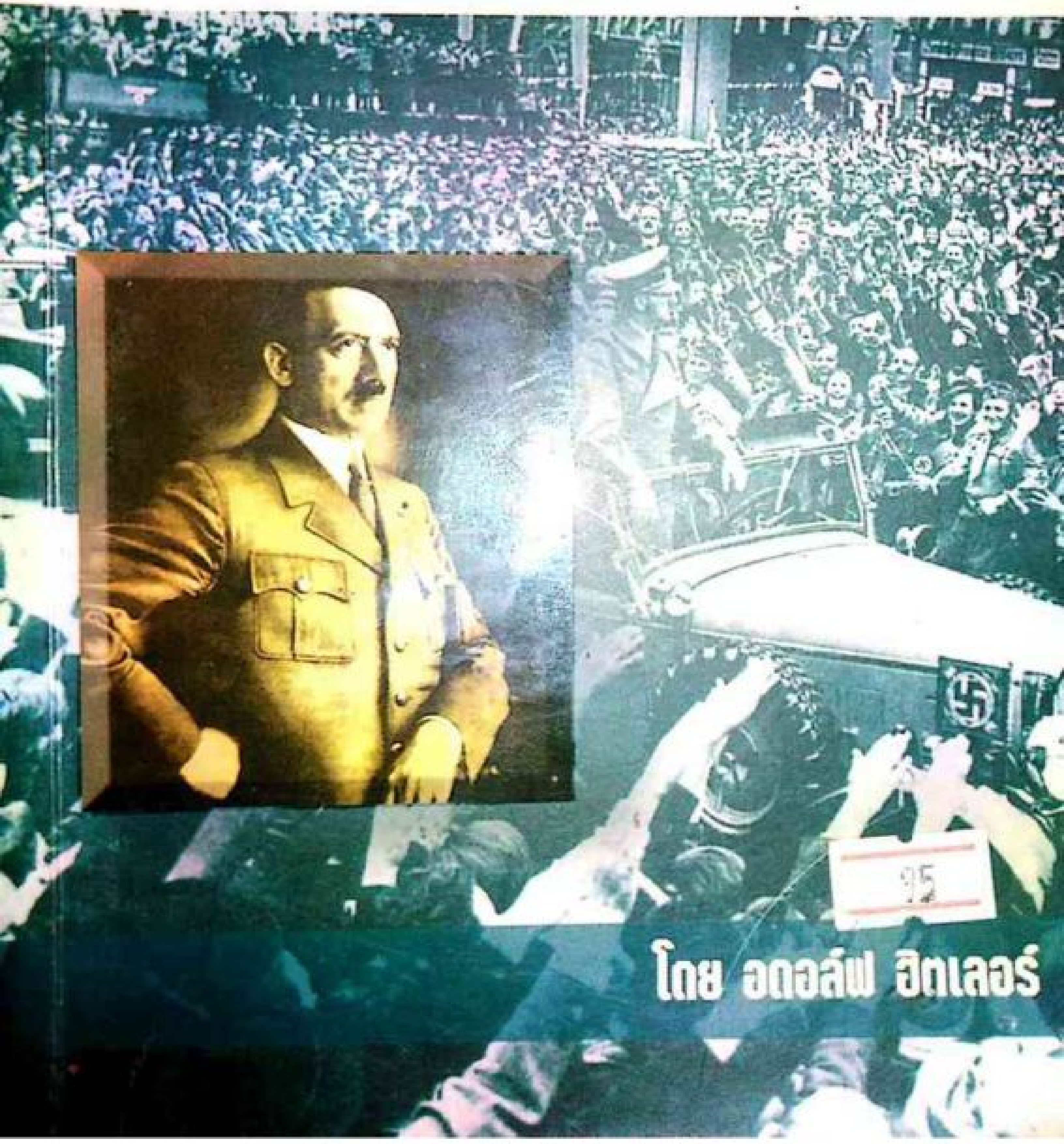
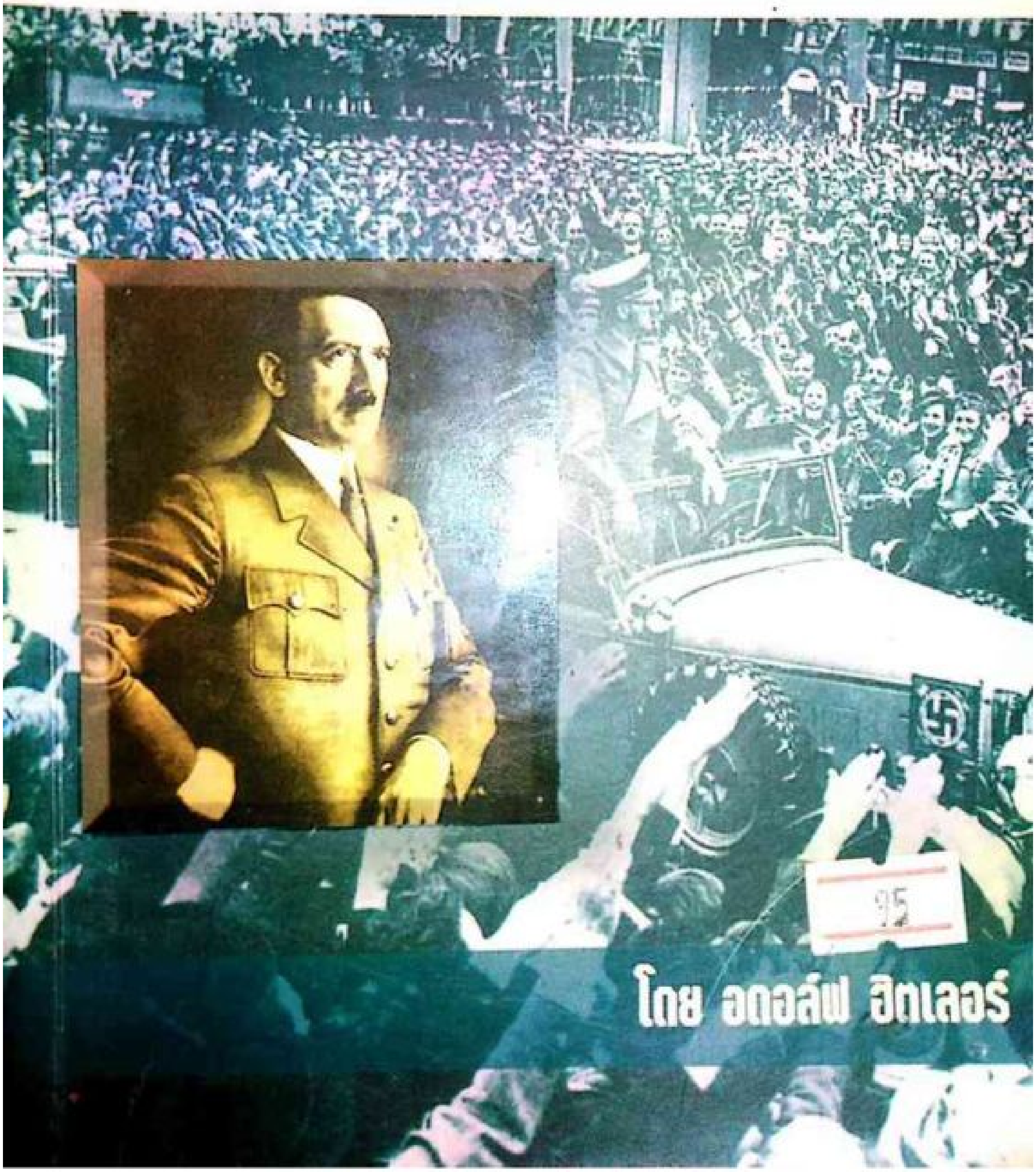
การต่อสู้ของข้าพเจ้า

โดย อดอล์ฟ ฮิตเลอร์

การต่อสู้ของข้าพเจ้า

โดย อดอล์ฟ ฮิตเลอร์

บทที่ ๕

สงครามโลก

ในสมัยที่ข้าพเจ้ายังเป็นหนุ่ม ไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลใจมาก

ไปกว่าที่พวกข้าราชการและผู้มั่งคั่งทั้งหลายได้เข้ามามีเสียงในวงการเมือง

ขณะนั้นคลื่นแห่งเหตุการณ์ทางการเมืองยังสงบเสงี่ยมอยู่มาก และดูเหมือนว่าจะทำการแข่งขันระหว่างกันในเรื่องต่างๆ อย่างสงบ

ต่างก็หาวิธีแย่งลูกค้าและขายสินค้าซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดความอลเวงขึ้นในวงการค้าและทั่วๆ ไป

ทั้งนี้นับได้ว่ามาจากวิธีการของพวกยิวผสมกับการร่วมมือของข้าราชการส่วนใหญ่มากกว่าอื่น

เพราะประสงค์ที่จะค้ากำไรไม่มีจำกัดทำไมหนอ ข้าพเจ้าจึงไม่เกิดมาเสียตั้งแต่ครั้งร้อยปีที่แล้วมานี้

ซึ่งเป็นสมัยกู้อิสรภาพมากกว่าสมัยหากำไรของพวกยิวซึ่งในระยะนั้นชีวิตมนุษย์ยังมีค่าอยู่บ้าง ไม่ใช่จะหายใจเป็นธุรกิจแต่อย่างเดียว

เมื่อข่าวการฆ่า อาร์ชดยุ๊ค ฟรานซีส เฟอดินานด์ แพร่มาถึงเมืองมือนิคนั้น

ขณะนั้นข้าพเจ้านั่งอยู่ในบ้านและได้ยินเสียงมีผู้บอกข่าวเรื่องนี้แว่วอยู่ข้างนอก

ข้าพเจ้านึกกลัวเป็นข้อแรกก็คือ คงจะเป็นพวกนักเรียนเยอรมันหนุ่มๆ ที่เกลียดชัง อาร์ชดยุ๊ค เป็นผู้ยิงด้วยปืนพก

เพราะพวกเหล่านี้เกลียดในการที่ อาร์ชดยุ๊ค จะทำเยอรมันกลายไปเป็นประเทศของพวกสลาฟ

พวกเขาเหล่านั้นน่าจะมีจุดประสงค์ที่จะนำเสรีภาพมาสู่ชนชาวเยอรมันทั้งมวล ข้าพเจ้าทำนายผลได้เป็นอย่างดีว่า

การฆาตกรรมทั้งนี้น่าจะเริ่มต้นด้วยการกล่าวหาและย่อมจะทำให้ชาวโลกรู้ความเป็นไปของอาร์ชดยุ๊คผู้นี้ดีขึ้นอีกมากนัก

แต่ต่อมาเมื่อได้มีผู้พูดว่า ผู้ฆ่าเป็นชาว เซอร์บ แล้ว จึงรู้สึกโล่งอกไปหน่อย

ในที่สุดมิตรที่รักยิ่งของชาวสลาฟก็ถูกยิงตายโดยผลแห่งการกระทำของพวกคลั่งชาวสลาฟเอง

เป็นการไม่ยุติธรรมอยู่บ้าง ที่รัฐบาลเวียนนาจะยื่นคำขาดในทันทีทันใดนั้นและนำตนเองเข้าไปสู่วงแห่งสงคราม

ไม่เป็นที่น่าสงสัยว่าในประเทศอื่นๆ ก็น่าจะต้องดำเนินการเช่นเดียวกัน เพราะในขณะนั้น ทางดินแดนภาคใต้ของออสเตรีย

ก็ยังมีอิตาลีเป็นข้าศึกสำคัญที่หวังจะล้มราชวงศ์แฮ็บสบูรกอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน และการแก้แค้นของอิตาลีทั้งนี้ ก็เตรียมพร้อมอยู่แล้วเสมอ

คงคอยแต่วันที่จักรพรรดิ จะหาชีวิตไม่เมื่อใดเท่านั้น ความจริงฟรานซีสโยเซฟเป็นหลักมั่นของประเทศอยู่คนหนึ่ง

ฉะนั้นการตายของผู้นี้จึงเป็นที่เห็นได้ชัดว่าเป็นการตายของประเทศออสเตรียโดยตรง

แต่เมื่อพิจารณาดูพฤติการณ์โดยทั่วๆ ไปในขณะนั้นอีกครั้งหนึ่งแล้ว

จะเห็นได้ว่ายังไม่ถึงเวลาเลยที่จะต้องก่อสงครามขึ้นในทันทีทันใด สงครามนั้นจำเป็นต้องเกิดขึ้นก็จริงอยู่ แต่ก็อาจจะยืดเวลาออกไปได้ไม่ต่ำกว่า ๒ หรือ ๓ ปีข้างหน้า

อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าจะติเตียนอยู่มากในการทูตของเยอรมนีและออสเตรียในครั้งกระนั้น

ซึ่งพยายามอยู่ทุกโอกาสที่จะหาเหตุประการใดประการหนึ่งก่อให้เกิดสงครามขึ้นให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

เป็นความพยายามที่จะทำลายความสงบสุขของโลก การกระทำในครั้งนี้จึงนับได้ว่าได้เริ่มลงมือเร็วไปสักหน่อย และไม่ได้รับผลเป็นที่พอใจนัก

เป็นเวลาหลายปีที่คณะโซเชียลเดโมเครซีพยายามเร้าอยู่ในเยอรมนี ให้ทำสงครามกับรัสเซียให้จงได้

และพยายามหนุนนโยบายสัมพันธไมตรีระหว่างเยอรมนีกับออสเตรียฮังการีมาก

การร่วมมือของรัฐบาลเยอรมันนั้น อาศัยอ้างเหตุที่ว่า มีนโยบายเพื่อรักษาความสงบแห่งยุโรป แต่ในทางปฏิบัติประสพผลอันไม่เป็นที่น่าพึงใจนัก

เพราะแทนที่จะรักษาความสงบได้จริงๆ กลับกลายเป็นต้นเหตุแห่งสงครามโลกเสียด้วยซ้ำเพราะเหตุว่าโลกในขณะนั้นกำลังอลเวงอยู่

ในเรื่องประสงค์จะรักษาความสงบสุขของโลกด้วยการทำสงครามทั้งนั้น

ในที่สุดสงครามเพื่ออิสระเสรีในชาติต่างๆ ก็ระเบิดขึ้น เป็นสงครามซึ่งยิ่งใหญ่ที่สุดซึ่งโลกได้เคยประสพมาแล้วแต่กาลก่อน

ก่อนที่ข่าวการสงครามจะได้กระจายไปทั่วเมืองมือนิกมีความคิดอยู่สองประการที่เกิดขึ้นในสมองข้าพเจ้า

ประการแรกก็คือ สงครามที่จะเกิดขึ้นน่าจะเป็นสิ่งแน่นอนอันจะหลีกเลี่ยงเสียมิได้

และประการที่สอง ประเทศของวงศ์ แฮ็บสบูรก จะต้องเป็นต้นเหตุก่อกวนให้ประเทศที่เป็นสัมพันธมิตรกันอยู่ต้องเข้าร่วมมือด้วย

และสิ่งที่ข้าพเจ้ากลัวที่สุดก็คือมิวันใดวันหนึ่งประเทศเยอรมนีน่าจะต้องเข้าร่วมในการสงครามครั้งนี้เป็นแน่แท้

เพราะนับเนื่องแต่เหตุที่ออสเตรียซึ่งเป็นเพื่อนร่วมสัมพันธไมตรีได้ทำไว้ โดยเฉพาะสำหรับออสเตรียนั้น

อย่างไรเสียก็จะต้องเข้าทำสงครามอย่างไม่มีปัญหา ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง แต่มีอุปสรรคบางสิ่งบางอย่าง

นั่นคือการเมืองภายในประเทศที่ยุ่งยากอลเวงอยู่ตลอดเวลาจะทำให้ออสเตรียไม่

สามารถเป็นกำลังของไตรมิตรได้เลย ประเทศอันเก่าแก่นี้คงจะต้องเข้าสู้รบ ไม่ว่าต้องการรบหรือไม่ก็ตาม

ความคิดท่าทีของข้าพเจ้าในระยะนั้น ดูเหมือนจะเห็นเหตุการณ์ได้แจ่มชัดที่สุดว่าเรื่องที่เกิดขึ้นนี้ ไม่แต่จะทำให้ออสเตรียสามารถแก้แค้นเซอร์เบียเท่านั้น

แต่หากจะทำให้เยอรมนีต้องต่อสู้เพื่อชีวิตของตนเองต่อไปอีกด้วย เพราะการรบครั้งนี้ เกี่ยวแก่ "อิสรภาพและอนาคต"

ว่าจะอยู่หรือจะไป เราจะต้องดำเนินตามรอยของบิสมาร์ก เยอรมันหนุ่มจะต้องต่อสู้เช่นบรรพชนของเขาได้กระทำมาแล้วอย่างกล้าหาญ

โดยได้ชัยชนะตั้งแต่ไวเสนเบอร์กถึงซีแดนและปารีส และถ้าหากชาติของเราได้ชัยชนะครั้งนี้ เยอรมนีก็จะได้เป็นมหาประเทศอันยิ่งใหญ่

อาณาจักรเยอรมนีจะต้องเป็นผู้ธำรงรักษาไว้ซึ่งสันติภาพ โดยไม่ต้องตัดขนมปังประจำวันของเด็กๆ ให้น้อยลง เพื่อรักษาสันติสุขแห่งตนเองเช่นแต่ก่อนอีกต่อไป

ในวันที่ ๓ สิงหาคม ข้าพเจ้าได้ยื่นเรื่องราวขออาสาเข้าเป็นทหารประจำกรมบาวาเรียนต่อกษัตริย์ลุ๊ดวิคที่ ๓ ขณะนั้นทางการกำลังยินดีรับสมัครทหาร อย่างเต็มใจที่สุด

ข้าพเจ้าจึงได้รับความพึงพอใจอย่างใหญ่หลวงที่ได้รับอนุญาตให้เข้าเป็นทหารตามความจำนงในวันเดียวกันนั้นเอง

ระยะนี้ย่อมเป็นระยะเวลาอันสำคัญที่สุดในชีวิตของข้าพเจ้าเช่นเดียวกับชาวเยอรมันทั้งปวงที่จะลืมเสียมิได้

และชาวเยอรมันทั้งหลายที่ได้มีโอกาสเข้าร่วมสงคราม เมื่อเปรียบเทียบการกระทำในวันหลังๆ ที่แล้วมากับการกระทำในระยะนี้แล้ว

อาจจะกล่าวได้ว่าสิ่งซึ่งข้าพเจ้าได้กระทำไปในครั้งก่อนๆ นั้นมิได้มีอะไรเป็นล่ำเป็นสันพอจะกล่าวอวดอ้างไว้ได้เลย

ข้าพเจ้าเคยครุ่นคิดถึงวันที่แล้วมานั้น ด้วยความดีใจและเศร้าใจระคนกัน และระลึกถึงเหตุการณ์ต่างๆ ในสัปดาห์ต้นๆ

ซึ่งข้าพเจ้าได้มีโอกาสรับใช้ชาติ กระทำการต่อสู้ในแนวหน้าด้วยความเต็มใจและบากบั่นยิ่ง

ปีแล้วปีเล่า การต่อสู้คงดำเนินไป เป็นปกติ ดังเช่นเคย ทั้งสองฝ่าย ประสบแต่ความเสียหาย และล้มตายมากขึ้นทุกที กาลเวลา ทำให้เหตุการณ์นี้เย็นลงไปบ้าง

ทุกๆคน ถูกเรียกร้อง เข้ากระทำการ ต่อสู้ ด้วยความสมัครใจ ของตนเอง ครั้งหนึ่งไม่ก่อให้เกิด ขัดแย้งระหว่าง ความรักตัว และหน้าที่

และเมื่อหน้าที่ เรียกร้อง ในระหว่าง ฤดูหนาว ปี ค.ศ. ๑๙๑๕ ถึง ๑๙๑๖ ข้าพเจ้าก็คิดได้ตก ในตอนต้นๆ การรบข้าพเจ้า เข้าร่วมการต่อสู้ ด้วยความเบิกบาน และเต็มใจ

และระยะหลังๆข้าพเจ้ากลับกลายเป็นคนขรึม และใช้สมองอยู่ตลอดเวลา และคงเป็นไป ในลักษณะเช่นนี้ จนเลิกสงคราม แต่โชคต่างๆ ที่ผ่านข้าพเจ้าไป ก็หาได้ทำลายประสาท หรือเหตุผลของข้าพเจ้า

ดังที่มีอยู่แต่ก่อนให้เปลี่ยนแปลงไปได้ไม่ ทหารอาสาหนุ่มก็ได้เปลี่ยนสภาพมาเป็นทหารเก่าความเปลี่ยนแปลงทั้งนี้ได้เป็นไปทั่วๆ กันตลอดทั้งกองทัพ

การต่อสู้ไม่มีเวลาหยุด ความยากลำบาก ทุกสิ่งทุกอย่างเหล่านี้ ย่อมทำลายทุกๆคนที่ไม่สามารถจะต้านทานมันอยู่ได้ให้หมดไปในที่สุด

หลังจากได้รบกันมา ๓ ปีเต็มๆ โดยไม่รู้จักสิ้นสุด และด้วยอำนาจคน และอาวุธยุทธภัณฑ์เหนือกำลังของเราอย่างท่วมท้น

ชาติของเราก็เริ่มดำเนินไปสู่ความหิวและความเห็นแก่ตนเอง ในระยะเวลานี้แหละที่แสดงให้เห็นคุณค่าของกองทัพบก

จริงอยู่ ในเวลาที่ล่วงมาแล้วเป็นพันๆ ปีก็ตาม จะไม่มีใครเลยที่จะพูดถึงเรื่องความกล้าหาญ

โดยไม่พูดถึงกองทัพเยอรมันในสงครามโลก ทหารเยอรมันสวมหมวกเหล็กสีเทาจะบุกบั่นไปข้างหน้าแต่อย่างเดียว

มิได้เกรงกลัวหวาดหวั่นต่อกระสุนปืน หรืออุปสรรคใดๆ ทั้งหมด ชื่อเสียงของกองทัพบกที่ไม่กลัวตาย

ยังจะคงก้องกังวานอยู่นานเท่านาน เป็นอนุสาวรีย์ที่ไม่มีที่สิ้นสุด ตราบใดที่ชาวเยอรมันยังมีเหลืออยู่ในโลก

จะเป็นเครื่องสะท้อนให้เห็นว่าเขาเป็นคนหนึ่งที่สืบเชื้อสายมาจากผู้กล้าหาญในครั้งกระโน้น

ในระหว่างสงคราม ข้าพเจ้าไม่รู้สึกนึกคิดในทางการเมืองแต่อย่างใด แต่ก็ยังอดที่จะคิดถึงความเป็นอยู่ทั่วๆ ไปที่กระทบถึงทหารด้วยกันไม่ได้

ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พึงใจอย่างยิ่งที่ลัทธิมาร์กซิสต์ซึ่งได้เคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว และมีความปรารถนาจะทำลายประเทศต่างๆ ที่มิใช่ยิวให้หมดสิ้นไป

ขณะเดียวกันกับที่กรรมกรเพื่อนร่วมชาติกำลังสละเลือดเนื้อของเขาให้แก่ปิตุภูมิอยู่ในแนวหน้า

ในระหว่างเดือนมิถุนายน ค.ศ.๑๙๑๔ ในชั่วระยะเวลาเพียงสองสามวันกรรมกรบางหมู่ก็ได้เป็นกบฏต่อปิตุภูมิของเขาเอง

โดยเชื่อคำยุยงจากหัวหน้าที่เป็นคนชาติยิว พวกยิวก็ได้ก่อการปลุกปั่นให้เกิดจลาจลขึ้นในหมู่กรรมกรเยอรมัน

ทั้งนี้ เพราะพวกเหล่านั้นพากันหลงเชื่อคำยุยง และลืมนึกถึงชาติของเขาไปชั่วขณะหนึ่ง

ในที่สุดความระลึกถึงหน้าที่ และประเทศชาติได้กลับคืนมาสู่กรรมกรเยอรมันอีกครั้งหนึ่ง

พวกหัวหน้ายิวผู้ก่อการปฏิวัติจึงต่างหลีกลี้หนีหายไปจนหมด ทั้งนี้เป็นที่น่าติเตียนอย่างยิ่ง

ความจริงรัฐบาลในสมัยนั้น น่าจะกวาดล้างพวกขายชาติเหล่านี้ เสียแต่แรกแล้ว แต่ก็หาได้กระทำไม่

เรามีทางที่จะทำให้พวกเหล่านี้ได้อย่างเดียวเท่านั้น คือกวาดเสียให้เตียนโดยมิต้องกรุณา

แต่แทนที่จะทำดังกล่าวแล้ว ฝ่ายกษัตริย์กลับโอบอุ้มพวกเหล่านี้ไว้ด้วยความกรุณาอย่างยอดเยี่ยม และช่วยเหลือให้รวมอยู่ได้เป็นสมาคม

ทฤษฎีแห่งโลกทุกๆ อย่าง (Weltanschaung) ไม่ว่าจะในทางศาสนาหรือการเมือง

ซึ่งยากที่จะกล่าวได้ว่าเกิดที่ไหนและหมดไปที่ไหน ย่อมจะต้องเต็มไป ด้วยการต่อสู้ระหว่างกันและกัน

มีการทำลายความคิดฝ่ายตรงกันข้ามและจะต้องหนักไปในทางรุกรานมากกว่าป้องกัน

จุดมุ่งหมายข้อนี้คือ ให้เกิดประโยชน์อันใหญ่ยิ่งเสมอ การเริ่มเข้าต่อตีก่อน ย่อมจะก่อผลดีกว่าการป้องกัน

หรืออีกนัยหนึ่ง คำตัดสินอันสุดท้ายย่อมอยู่ที่การเข้าต่อตีมากกว่าการป้องกันความพยายามที่จะทำลายทฤษฎีของโลกด้วยการใช้กำลังบังคับ

ย่อมทำให้เกิดเสียหายแก่ประเทศได้ในที่สุด ยิ่งนานวันการต่อสู้จะประสพความไม่สำเร็จมากเข้า

ขณะเมื่อทฤษฎีของโลกต้องต่อสู้ในกันและกันอยู่เช่นนี้ การใช้กำลังบังคับโดยไม่ต้องปรานีเท่านั้นที่จะนำความสำเร็จให้แก่ฝ่ายที่ใช้ได้ดียิ่งขึ้น

และก็ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วนี้เองการต่อสู้กับลัทธิมาร์กซิสต์ของเยอรมนี จึงประสพความไม่สำเร็จนับตั้งแต่เริ่มแรก

มีเหตุผลอยู่ว่าทำไมกฎหมายของบิสมาร์กที่เกี่ยวกับลัทธิโซเชียลลิสม์จึงไม่สำเร็จลงไปได้

ทั้งนี้ ก็เพราะไม่มีรากฐานตามหลักทฤษฎีของโลก ที่จะต้องเข้าต่อตีก่อนด้วยความจริงความฉลาดของข้าราชการก็อาจที่จะใช้อำนาจของฝ่ายบริหารปราบปรามพวกเหล่านี้ให้สงบเรียบร้อยได้พออยู่แล้ว

ในปี ค.ศ.๑๙๑๔ ได้เริ่มมีการต่อต้านลัทธินี้ขึ้นบ้างแต่เนื่องจากได้กระทำการอันไม่เหมาะสมบางประการ

จึงทำให้ไม่แน่ว่า อีกนานสักเท่าใด การต่อสู้ทั้งนี้จึงจะสิ้นสุดลงและเป็นผลสำเร็จเสียที นานมาแล้วก่อนที่จะเกิดสงครามโลก

ข้าพเจ้าเคยได้คิดถึงการปราบปรามลัทธินี้มาแล้วและก็เพราะเหตุผลดังกล่าวนี้เอง

ข้าพเจ้าจึงมิได้เข้าสังกัดอยู่ในคณะพรรคการเมืองแม้แต่พรรคใดในขณะนั้นและแม้ระหว่างที่มหาสงครามกำลังดำเนินอยู่

ข้าพเจ้าก็ยังมีความเห็นอยู่ว่าการมีคณะพรรคการเมืองเข้าโต้เถียงกันอยู่ในสภาเท่านั้น ยังหาเป็นการเพียงพอไม่

เพราะการต่อสู้กับฝ่ายโซเชียลเดโมแครตนั้น จำต้องใช้กำลังเข้าทุ่มเทจริงๆ จึงจะได้ ข้าพเจ้าได้เคยปรารภความคิดเหล่านี้กับเพื่อนสนิทบางคนมาแล้วเหมือนกัน

และครั้งนี้เองเป็นครั้งแรกที่ข้าพเจ้าเริ่มมีหัวในทางการเมือง ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นในบรรดาเพื่อนส่วนน้อยเหล่านั้นมาก

แม้ว่าหลังมหาสงครามแล้วข้าพเจ้าจะดำเนินชีวิตอย่างนักพูดคนหนึ่ง เพื่อเผยแพร่ทฤษฎีดังกล่าว

แล้วแทนที่จะหวนกลับไปหาอาชีพอย่างเดิม ข้าพเจ้าเห็นว่าความคิดต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นในจิตใจ

บทที่ ๖

การโฆษณาสงคราม

ตลอดเวลาที่ข้าพเจ้าเริ่มใฝ่ใจในทางการเมืองข้าพเจ้ารู้สึกพึงใจในวิธีโฆษณาต่างๆ เป็นพิเศษ จากใบโฆษณาต่างๆ เท่าที่ได้เคยผ่านมา

รู้สึกว่าองค์การต่างๆของคณะโซเชียลลิสต์และมาร์กซิสต์มีความสามารถเป็นพิเศษ การโฆษณาเป็นวิธีการที่ยากมาก

และเป็นศิลปอันสำคัญประการหนึ่งซึ่งคณะพรรคของชนชั้นกฎุมพีต่างๆ หาได้เอาใจใส่และล่วงรู้ถึงไม่

ทั้งนี้จะเห็นได้จากการเคลื่อนไหวของคณะพรรคผู้นิยมหลักการคริสเตียนโซเชียลลิสต์ของลูเกอร์ ซึ่งได้รับผลจากการโฆษณาเป็นอย่างดีเลิศ

ถ้าจะถามว่า ขณะนี้เราได้โฆษณาบ้างหรือเปล่า?

ข้าพเจ้าก็คงจะตอบได้ทันทีว่า เปล่า

ทั้งเรื่อง การดำเนินวิธีการอันไม่เหมาะสมเหล่านี้ ย่อมจะนำไปสู่ความไม่สำเร็จและก่อให้เกิดอันตรายได้ง่ายมาก

ยิ่งกว่านั้น แบบแห่งการโฆษณา และแนวแห่งจิตวิทยายังไม่เหมาะสมอีกด้วย และเมื่อคิดถึงการโฆษณาเกี่ยวกับสงครามของเยอรมันด้วยแล้ว

ย่อมจะเกิดความคิดข้อแรกขึ้นได้ว่า การโฆษณาที่แล้วมานี้จะเป็นแนวทางไปสู่ความสำเร็จ

หรือจะเป็นเครื่องมือประการสุดท้ายสำหรับที่จะใช้

เราจะต้องพิเคราะห์ดูให้ตระหนัก วิธีการโฆษณาย่อมเป็นเครื่องมือแห่งความสำเร็จอันใหญ่ยิ่ง

เราจะต้องหาวิธีดัดแปลงและโฆษณาให้ตรงจุดมุ่งจริงๆ ยิ่งกว่านั้นยังเป็นที่เห็นได้ง่ายว่า

ความสำคัญแห่งจุดมุ่งอันนี้ ย่อมอาจจะต่างจากความจำเป็นโดยทั่วๆ ไปก็ได้

จุดมุ่งซึ่งเราประสงค์จะต้องแสดงออกให้เห็นโดยชัดเจนเพื่อให้ทุกคนเข้าใจว่าเราทำสงครามเพื่ออะไร

ทั้งนี้ต้องให้ประจักษ์ว่าเราทำสงครามเพื่อเสรีภาพและอิสรภาพที่ชาติของเราจะพึงมี

และเพื่อเป็นหลักประกันอันมั่นคงเป็นความเจริญรุ่งเรือง ตลอดจนเกียรติศักดิ์แห่งชาติของเราด้วย

ในเมื่อเพ่งพิจารณาในแง่มนุษยธรรม มอลเค่ พูดว่า “ ในการสงคราม ประโยชน์อันสำคัญที่สุดคือทำสงครามสิ้นสุดลงโดยเร็ว และด้วยวิธีการอันมั่นคงและจริงจังที่สุด"

การโฆษณาในเวลาสงครามย่อมเป็นเครื่องมือที่จะทำให้สงครามสิ้นสุดลงได้โดยเร็ว

เพราะเป็นการต่อสู้เพื่อชีวิตแห่งชาติเยอรมันโดยตรง

ฉะนั้นการโฆษณาจึงมีหลักการที่จะต้องให้ตรงกับจุดมั่น อาวุธที่โหดร้ายที่สุดจะต้องอ่อนโยนที่สุด

และก็เป็นความจริงอย่างยิ่งเช่นเดียวกัน ที่ว่าวิธีการอันจริงจังนี้ จะทำความมั่นคงให้แก่ความภาคภูมิใจในอิสรภาพของชาติได้อย่างดี

ทีท่าของการโฆษณาในสงครามจะต้องอยู่ในกรอบดังกล่าว ทั้งในการต่อสู้เพื่อดำรงชีวิตอยู่และในความเป็นความตาย

ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งใหญ่ๆ ใดๆ ถ้ารู้แจ่มแจ้งดีแล้วในสิ่งที่อยู่ข้างหน้าของเขา ก็จะไม่ยากนัก

ที่จะใช้อาวุธนี้ให้บังเกิดผล เพราะการโฆษณาย่อมเป็นเครื่องมือที่น่ากลัวที่สุด

เมื่อตกอยู่ในมือของผู้ที่เข้าใจและรู้จักใช้จริงๆ การโฆษณาทุกชนิดจะต้องแพร่หลายและง่ายจนทำให้คนชั้นที่โง่อาจเข้าใจได้โดยชัดแจ้ง

ฉะนั้น วิธีการโฆษณาจึงต้องทำให้ถึงใจ หรือซึมซาบเข้าไปในความคิดของบุคคลเหล่านั้นจริงๆ

โดยเฉพาะในการโฆษณาระหว่างสงครามก็จะต้องพยายามทำให้คนทั้งชาติเข้ามาอยู่ในอิทธิพลแห่งการโฆษณานั้นทั่วกัน

จะต้องไม่ให้มีถ้อยคำที่ยาก, จนชนชั้นที่โง่ที่สุดไม่อาจเข้าใจได้ และจะต้องอย่าให้สูงเกินระดับที่ผู้มีสติปัญญาจะพึ่งเข้าใจ

ควรสังเกตว่า อำนาจที่จะทำให้เกิดความเข้าใจของคนทั่วๆ ไปนั้นมีขีดจำกัด คือจะเข้าใจในทุกสิ่งทุกอย่างได้เพียงส่วนน้อยและยังลืมง่ายเสียด้วย

ฉะนั้น ในการโฆษณาทุกๆ คราวจึงต้องมีจุดประสงค์ที่สำคัญจริงๆ เพียง ๒-๓ ข้อเท่านั้น

ซึ่งจะต้องพยายามให้จำได้ติดปาก เช่นทำเป็นคำขวัญจนสามารถทำให้คนทุกๆคนเข้าใจ

และซึมซาบในหลักอันนั้นได้ตลอดไป ถ้าหากว่าการโฆษณานั้นหวังผลมากมายหลายอย่างแล้ว

ก็ย่อมจะทำให้คนทั่วไปไม่อาจจะจำทุกสิ่งทุกอย่างตามที่โฆษณานั้นได้โดยทั่วกัน จึงย่อมจะทำให้เสียผลไปทั้งหมด หรืออีกนัยหนึ่งจะไม่ก่อผลได้สมบูรณ์จริงๆ เลย

ยกตัวอย่างง่ายๆ การโฆษณาสงครามดังที่เยอรมันแลออสเตรียได้กระทำนั้น มีสิ่งที่ผิดพลาดอยู่เป็นอันมากเช่น

พยายามที่จะให้ผู้อ่านเห็นว่าข้าศึกเป็นฝ่ายที่ทำอะไรน่าหัวเราะไปเสียทั้งหมด การที่ว่าวิธีการเช่นนี้ผิดก็เพราะว่า

เมื่อคนของเราเองได้พบปะกับข้าศึกเข้าจริงๆ แล้ว ย่อมจะเกิดความพิศวงในความเป็นไปของบุคคลเหล่านั้นมาก

เพราะจะเห็นฝ่ายสัมพันธมิตรมีสภาพความเป็นอยู่ผิดกับที่ฝ่ายตนได้โฆษณาไว้และย่อมจะรู้สึกว่าเขาทั้งหลายได้ถูกหลอกเสียแล้ว

ฉะนั้นแทนที่จะรู้สึกกระหายรบหรือเร้าความรู้สึกในประการอื่นๆ กลับได้รับผลตรงกันข้าม

ตัวอย่างเช่นการโฆษณาว่าข้าศึกไม่มีความสามารถในทางต่อสู้เข้มแข็งเท่าใดนัก

แต่เมื่อรบกันจริงกลับตรงกันข้าม เช่นนี้ย่อมจะเห็นได้ว่า การโฆษณาของเยอรมันนั้นผิดเพียงใด

อีกนัยหนึ่ง เราอาจกล่าวได้ว่าวิธีการโฆษณาของอังกฤษและอเมริกานั้น เป็นวิธีโฆษณาที่ถูกต้องทุกประการ

โดยเขาแสดงให้ทหารฝ่ายเขาเห็นว่าทหารเยอรมันนั้นเป็นคนป่าเถื่อนและเป็นพวกฮั่น

ซึ่งเร้าความรู้สึกของทหารให้รู้ความจริงในสงครามอยู่เสมอ ทำให้ทหารของเขาเชื่อมั่นในความเป็นอยู่ของข้าศึกแต่ละคนตามคำโฆษณา

และก่อให้เกิดความกลัว และเกลียดชังข้าศึกของตนอย่างเข้ากระดูกดำต่อจากนั้นจะโฆษณาย้ำๆ ต่อไปอีกจนกว่าประชาชนจะเชื่อทุกสิ่งทุกอย่างที่รัฐบาลของตนแถลง

ทหารของฝ่ายสัมพันธมิตรจะไม่เคยนึกเลยว่า ทางบ้านเมืองของเขาได้เคยโฆษณาหลอกลวงพวกเขา

ทั้งนี้นับว่าตรงกันข้ามกับทางเยอรมัน เพราะพวกทหารจะรู้สึกว่าคำโฆษณาของฝ่ายตนนั้นเป็นคำโกหกพกลมไปเสียทุกครั้ง

เนื่องจากเคยจับได้ว่าเป็นไปไม่ตรงกับความจริงที่ตนได้พบมา มันคล้ายๆ กับว่าเราโฆษณาสบู่ของเรา แต่กลับไปยอมรับรองว่าสบู่ของคนอื่นดี

การโฆษณานั้นๆ ย่อมไม่ได้ผล ประชาชนโดยมากมองดูสงครามด้วยความรู้สึกและอารมณ์มิได้ตรึกตรองลึกซึ้ง

ยิ่งกว่านั้นความรู้สึกยังเป็นไปอย่างสับสนจึงต้องโฆษณาให้ปรากฏชัดว่ารักหรือ

ในอังกฤษเขาโฆษณาได้ผลชัดแจ้งตามนี้ ประชาชนไม่สงสัยเลย อีกประการหนึ่งก็คือ ถ้าจะแสดงให้เห็นว่าสงครามเป็นสิ่งที่ผิดแล้ว ก็จะต้องแสดงข้อเท็จจริงต่อไปว่าผิดอย่างไร

และฝ่ายเยอรมันเข้าร่วมในการสงครามด้วยความจำเป็นอย่างไร และในขณะเดียวกันต้องทับถมความผิดของข้าศึกในการที่เข้าร่วมสงครามครั้งนี้อย่างไม่หยุดยั้ง

แม้จะไม่มีความจริงปะปนอยู่ทุกเรื่องทุกคราวก็ตามก็ย่อมได้รับผลดีกว่าการโฆษณาลวง

คนหมู่มากย่อมต้องการอย่างยิ่งที่จะให้เรา แสดงให้เห็นว่าฝ่ายข้าศึกเป็นผู้ก่อความผิดทั้งหลายขึ้นและฝ่ายเราเป็นผู้ทำให้สิ่งผิดๆนั้นสงบลง

จริงอยู่แม้คนส่วนมากจะมีจิตใจอ่อนอยู่บ้างก็ตาม แต่ความคิดและการกระทำต่างๆของเขาย่อมกระทำไปด้วยความไตร่ตรองและหาเหตุผลอยู่เสมอ

ความรู้สึกของคนเหล่านี้หากจะมีแตกต่างกันอยู่บ้างก็แต่เพียงส่วนน้อย ซึ่งมีผลที่สุดอยู่สองประการเท่านั้น คือรักหรือเกลียด จริงหรือโกหก ไม่มีการติดครึ่งๆ กลางๆ เป็นอันขาด

อังกฤษย่อมรู้ความจริงในข้อนี้ได้ดี การโฆษณาต่างๆ จึงได้รับผลสำเร็จอย่างน่าชมเชย

การกล่าวอ้างใดๆ ก็ตามล้วนแต่มีข้อความกล่าวไว้อย่างชัดแจ้งมิได้ทิ้งแง่คิดใดๆ ที่จะก่อให้เกิดความสงสัย ไม่แน่ใจให้ผู้อ่านได้เลย

ข้อพิสูจน์ในความเข้าใจของมหาชนตามคำโฆษณาก็ทำให้แทบทุกคนในอังกฤษพา [illegible] ในข้อเท็จจริงต่างๆ

ซึ่งกล่าวอ้างถึงศีลธรรมจรรยาในแนวหน้า ข้อความเหล่านี้ล้วนแต่ทับถมว่าเยอรมันผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นต้นเหตุแห่งสงคราม

การโฆษณาเหล่านี้ได้เผยแพร่ด้วยความระมัดระวังยิ่ง จนทำให้คนทั้งชาติมีความรู้สึกเป็นเอกฉันท์ในการเป็นศัตรูต่อเยอรมันทั่วหน้ากันนับได้ว่าทำประโยชน์แก่อังกฤษมากมาย

การเปลี่ยนแปลงในวิธีการโฆษณานั้นอาจจะทำได้ก็จริงแต่ความมุ่งหมายและจุดประสงค์แห่งการโฆษณานั้นจะต้องไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลย

คือจะต้องเป็นไปในทำนองเดียวกันอยู่เสมอนับแต่ต้นจนถึงที่สุด คำพูดใดๆ อันประสงค์ให้จำติดปากนั้น อาจจะต้องใช้วิธีโฆษณาหลายอย่างหลายประการ

ทุกๆ ครั้งที่โฆษณาจะต้องลงท้ายด้วยถ้อยคำอันเดียวกันเพื่อให้จำง่ายและสะดุดใจ

การโฆษณาจึงกระทำให้เกิดผลได้ด้วยวิธีดังกล่าวแล้ว ความสำคัญแห่งการโฆษณานี้ จะเป็นในฐานะเผยแพร่กิจการใดๆ ในทางการเมืองก็ตาม ย่อมอยู่ที่การเผยแพร่สืบต่อเนื่องกันไปและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ตัวอย่างวิธีการโฆษณาของข้าศึกในเรื่องนี้ย่อมจะเห็นได้ชัด กล่าวคือประสงค์จะเผยแพร่หลักการหรือจุดประสงค์เพียง ๒-๓ อย่างเท่านั้น

ตลอดเวลาที่เกิดมหาสงคราม จึงต้องเผยแพร่ให้มหาชนรู้สึกโดยทั่วๆ กันว่าเยอรมนีเป็นฝ่ายถูกนับแต่ต้นมาและไม่เคยผิดหรือเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น

แม้แต่น้อย จริงอยู่ คนบางคนที่ฉลาดอาจไม่เชื่อในตอนแรกๆ และอาจไม่พอใจในวิธีการโฆษณาดังกล่าวแล้ว

แต่เมื่อได้รับคำโฆษณาในทำนองเดียวกันนั้นบ่อยๆก็จะเกิดความเชื่อถือขึ้นเป็นลำดับ จะเห็นว่าในตอนที่ได้ทำสงครามมาได้ ๔ ปีครึ่ง

จนกระทั่งเกิดการปฏิวัติขึ้นภายในประเทศนั้น ย่อมมีผลมาจากการโฆษณาของฝ่ายข้าศึกมากกว่าอื่น

อังกฤษรู้ดีว่า นอกจากจะทำให้ปวงชนซึมซาบในสิ่งที่ต้องการจะเผยแพร่แล้ว

อาวุธชนิดนี้ยังก่อผลให้ได้อย่างดีที่สุดด้วย คือในสุดท้ายย่อมจะตอบแทนทุนที่ลงไปด้วยราคาอันแพงนั้นอย่างสมบูรณ์ยิ่ง

การโฆษณาจึงเป็นอาวุธชั้นหนึ่ง ในขณะที่ฝ่ายเราเห็นว่าควรเป็นอาวุธชิ้นสุดท้ายสำหรับนักการเมืองผู้ขาดจากหน้าที่

หรือเพื่อนักรบผู้กล้าหาญเพียงส่วนน้อยไม่ว่าจะเป็นการโฆษณาของชนเหล่าใด ถ้าหากเราต้องการเอาให้หมดผลสำเร็จจะไม่มีเลย

บทที่ ๗

การปฏิบัติ

ในฤดูร้อนปี ค.ศ. ๑๙๑๕ ข้าศึกเริ่มทิ้งใบปลิวโฆษณาทางอากาศ ข้อความในประกาศนั้นแม้จะมีคำพูดแตกต่างกันอยู่บ้างก็ตาม

แต่ใจความคงเป็นอย่างเดียวกันเสมอ กล่าวคือ เยอรมนียังจะต้องลำบากต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด

สงครามจะไม่หยุดยั้งลงง่ายๆ และหนทางที่เยอรมนีจะชนะนั้นมีน้อยนัก แม้ว่าพลเมืองที่อยู่ทางบ้าน กำลังร้องขอความสงบศึกอยู่เสมอ

แต่พวกทหารและไกเซอร์ก็ยังไม่ยอมแพ้ เวลานี้ ทั้งโลกก็ไม่ได้ตั้งใจจะทำสงครามกับชาวชาติเยอรมันเลย

แต่ต้องการทำสงครามกับคนๆ เดียวที่จะต้องรับผิดชอบในการสงครามทั้งมวลนี้ คือ ไกเซอร์

ฉะนั้น สงครามจะไม่เลิกเป็นอันขาดนอกจากจะได้จัดการกับศัตรูแห่งมนุษยธรรมผู้นี้เสีย

ยิ่งกว่านั้นนานาประเทศประชาธิปไตยทั้งหลายยินดีที่จะรับเยอรมนีให้เข้าอยู่ในสันนิบาตโลกแห่งความสงบ

ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่าจะต้องจัดการให้ “ลัทธิทหาร” ของปรัสเซียต้องถูกทำลายลงอย่างย่อยยับไปเสียก่อน คนโดยมากหัวเราะเยาะใบปลิวชนิดนี้

แต่จุดประสงค์ข้อหนึ่งแห่งการโฆษณานี้ก็คือในแนวหน้าใดๆ ที่มีทหารชาวบาวาเรียแล้ว

คำโฆษณาเป็นต้องประณาม ปรัสเซียอย่างสาดเสียเทเสียเสมอ โดยกล่าวหาว่าปรัสเซียเป็นต้นเหตุแห่งสงคราม

และประเทศทางฝ่ายสัมพันธมิตรนั้นไม่มีประเทศใดเลยที่ประสงค์จะเป็นข้าศึกกับเยอรมนี

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือกับบาวาเรีย แต่ก็ไม่มีทางใดที่จะช่วยเหลือ ชาวบาวาเรียให้รอดพ้นจากภยันตรายทั้งนี้ได้

เพราะชาวบาวาเรียยังคงร่วมใน “ลัทธิทหาร” ของปรัสเซียอยู่

และยังมุ่งที่จะช่วยรบกับสัมพันธมิตรเสมอ ในที่สุดแม้แต่ในปี ค.ศ. ๑๙๑๕

เมื่อใบปลิวชนิดนี้ถูกโปรยลงมาบ่อยๆ เข้าจิตใจของทหารในกองทัพก็เริ่มครุ่นแค้นปรัสเซียมากขึ้น

และทางฝ่ายผู้บังคับบัญชาก็หาได้เอาใจใส่จัดการเรื่องนี้ให้เป็นที่เรียบร้อยไม่

ในปี ค.ศ. ๑๙๑๖ จดหมายจากบ้านของทหารนับว่าเป็นเครื่องมืออันสำคัญที่จะกระจายอิทธิพลของข้าศึกตามที่โฆษณานั้นให้เด่นยิ่งขึ้นไปอีก ข้าศึกไม่จำเป็นจะต้องโปรยใบปลิวต่างๆต่อไปอีกก็ได้

เพราะจดหมายโง่ๆจากทางบ้าน ที่ผู้หญิงเยอรมันเขียนมาถึงทหารนั้นก็ทำลายชีวิตจิตใจของทหารเยอรมันเสียหลายแสนคนแล้ว

ในชั่วเวลาต่อมาไม่กี่ปีนัก ในบางครั้งพวกที่อยู่แนวหน้าพากันแช่งด่าและโกรธแค้นเอามากมาย

เพราะนอกจากพวกเหล่านั้นได้รับความอดอยากและต้องทนทุกข์ทรมานอยู่ในแนวหน้าแล้ว

ญาติพี่น้องทางบ้านต้องนั่งจับเจ่าอยู่ด้วยความยากแค้นและอดอยาก เช่นเดียวกัน

แต่คนบางหมู่บางเหล่ามีกินมีอยู่อย่างเหลือเฟือ ในแนวหน้าเอง สภาพการณ์ก็มิได้ผิดแผกจากที่กล่าวเท่าใดนัก

วิกฤตกาลได้เกิดขึ้นโดยง่าย แต่เหตุการณ์เหล่านั้นเมื่อนานเข้าก็กลายเป็น ของธรรมดาไป

แม้ว่าคนๆเดียวกันจะด่าและบ่นต่างๆ นานา แต่เพียงอีก ๒-๓ นาทีต่อมา

เขาก็จะลืมเหตุการณ์เหล่านี้เสียสิ้น และทำงานในหน้าที่ของเขาด้วย ความขยันขันแข็ง

ทหารในกองร้อยที่แสดงความไม่พอใจในสิ่งต่างๆ ที่รู้มานั้น ก็ขุดสนามเพลาะของตนเองได้อย่างเรียบร้อย

เหมือนหนึ่งว่าสนามเพลาะที่เต็มไป ด้วยหลุมโคลนเพียง ๒-๓ ร้อยหลานั่นแหละเป็นกำแพงอันมหึมาที่จะกั้นกางมิให้ ข้าศึกเข้าทำอันตรายแก่ปิตุภูมิของตน ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าในแนวหน้า ทุกคนคงรักษาหน้าที่ของตนอยู่เป็นอย่างดี

กองทัพอันใหญ่โตก็ยังเป็นกองทัพที่เต็มไป ด้วยผู้กล้าหาญที่พลีชีวิตของเขาเพื่อชาติอยู่ตามเดิมไม่เปลี่ยนแปลง

ข้าพเจ้าบาดเจ็บในเดือนตุลาคม ค.ศ.๑๙๑๖ และถูกส่งกลับบ้านในเยอรมนีอย่างไม่ลำบากประการใด โดยรถไฟบรรทุกคนเจ็บอย่างสบาย

ครั้งสุดท้าย ข้าพเจ้าไม่ได้เห็นบ้านของข้าพเจ้ามา ๒ ปีแล้ว และบัดนี้ก็ได้กลับสู่บ้านเก่าอีกครั้งหนึ่ง

โดยไปอยู่ที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่งใกล้เบอร์ลิน ณ ที่นี้โลกได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก

จิตใจของกองทัพในแนวหน้าดูเหมือนจะไม่ได้มาสิงสู่อยู่ ณ ที่นี้เลย

ข้าพเจ้าได้ผ่านเหตุการณ์บางอย่างเป็นครั้งแรก ซึ่งไม่เคยได้ยินมาแต่ก่อนเลยเมื่อครั้งได้ประจำอยู่ ณ แนวหน้า นั่นคือการที่ ต่างคนต่างคุยถึงความขี้ขลาดของตนเอง

พอข้าพเจ้าค่อยยังชั่วจนอาจเดินไปมาได้แล้ว ก็ได้รับอนุญาตให้ไปเที่ยว เบอร์ลินได้ ในนครนี้ความยากจนข้นแค้นครอบงำอยู่ทุกแห่งหน

พลเมืองหลายล้านคน กำลังผจญกับความหิว และเต็มไปด้วยความรู้สึกไม่พอใจ ในบ้านบางแห่งที่ทหารไปเยี่ยมจะได้ยินคำพูดที่เคยได้ยินมาแล้วเมื่อครั้งอยู่แนวหน้า นั่นคือ คำสาปแช่งต่างๆ นานา

ยิ่งในเมืองมือนิคด้วยแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างดูเหมือนจะเป็นไประดับเลวกว่า ในเบอร์ลินหลายเท่า

เมื่อข้าพเจ้าหายดีแล้ว และถูกส่งกลับจากโรงพยาบาลไปอยู่ในกองหนุน

ข้าพเจ้าก็ยังคงจำความเป็นอยู่ของเมืองนั้นได้ดี ทุกหนทุกแห่งที่ข้าพเจ้าไป ก็พบแต่คำแช่งด่าว่าด้วยความไม่พอใจและความโกรธขึ้งของประชาชน

ทหารที่ได้กลับบ้านก็ได้มีโอกาสเห็นสภาพความเป็นอยู่ต่างๆทางบ้านของตนว่าดำเนินไปอย่างใด

ความนับถือยำเกรงที่ประชาชนแสดงต่อนายทหารแตกต่างจากที่รู้สึกต่อพลทหารมาก

ทั้งนี้ย่อมทำให้ความรู้สึกโดยทั่วๆไปต้องถูกกระทบกระเทือนอย่างหนัก

บรรดาเหรียญตราต่างๆ แทนที่จะแสดงให้เห็นเกียรติยศอันน่าเคารพนับถือ กลับแสดงให้เห็นความอ่อนแอและความมีใจแคบ

ทุกๆสำนักงาน และทบวงการเต็มไปด้วยพวกยิว เสมียนแทบทุกคนเป็นยิว หรืออีกนัยหนึ่งยิวแทบทุกคนได้เป็นเสมียน

ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะแสดงความรู้สึกออกมาให้เห็นได้อย่างใด เมื่อได้คิดเปรียบเทียบดูสภาพการณ์ในแนวหน้าและแนวหลังเข้าด้วยกัน

ธุรกิจของโลกกำลังดำเนินไปสู่ความพิบัติ ประเทศของชาวเยอรมันกำลังจะกลายเป็นประเทศของยิวไปเสียแล้ว

การนัดหยุดงานของคนงานโรงทำอาวุธในตอนปลายปี ค.ศ.๑๙๑๗ ทำให้อาวุธในแนวหน้าขาดแคลนลงไปมาก

และดูเหมือนว่าเหตุการณ์ครั้งนี้ก่อให้เกิดการติเตียนว่ากองทัพในแนวหน้ากลายเป็นฝ่ายแพ้ในสงคราม

ความเสื่อมในทางจรรยากำลังจะเริ่มขึ้นแล้ว และก่อให้เกิดความเศร้าใจอย่างที่สุด

ในประการแรก กองทัพทำการรบไปเพื่ออะไรเล่าถ้าหากพลเมืองทางบ้านไม่ต้องการได้ชัยชนะ?

ทหารทั้งหลายต้องสละชีพของเขาเพื่อใครกัน?

ทหารต้องการต่อสู้เพื่อชัยชนะ แต่ทางบ้านกำลังนัดหยุดงานเพื่อแสดงว่าไม่ต้องการชัยชนะเลย

ประการที่สอง เหตุการณ์ครั้งนี้จะเป็นผลดีแก่ข้าศึกเพียงใด?

ในฤดูหนาวระหว่างปี ค.ศ.๑๙๑๗-๑๙๑๘ เมฆหมอกอันหนากำลังปกคลุมความหวังของโลกสัมพันธมิตร ทำให้ความมั่นใจกำลังล้มเหลวลงไปทุกที

เพราะความหวังที่ได้รัสเซียมาช่วยนั้นต้องสิ้นสุดลงไปแล้ว สัมพันธมิตรซึ่งได้สละชีวิตมนุษย์ไปแล้วเป็นส่วนมาก

ต่างพากันท้อถอยไปตามๆกัน บรรดาทหารทั้งในแนวหน้าและแนวหลังต่างรู้สึกหวาดกลัวและทุกข์ร้อน ดูเหมือนจะทำการรบไปอย่างคนตาบอดมากกว่า

พวกเหล่านั้นกลัวว่าจะถึงฤดูใบไม้ผลิเร็วไปเพราะถึงฤดูใบไม้ผลิเมื่อใดกองทัพเยอรมันก็จะดำเนินการรบในแนวรบด้านตะวันตกได้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

และกำลังอันมหึมาซึ่งประกอบขึ้นด้วยชาวชาติเดียวกัน มีกำลังใจร่วมกันและมีความกล้าหาญเป็นที่เลื่องลือก็จะร่วมมือโดยพร้อมเพรียงทำการหักหาญ แต่เฉพาะแนวรบด้านตะวันตกเพียงด้านเดียว

โดยมิต้องเป็นห่วงในด้านอื่นอีกต่อไป แต่พอกองทัพเยอรมันได้รับคำสั่งสุดท้ายเพื่อเข้าทำการโจมตีครั้งใหญ่

ในประเทศเยอรมนีก็เต็มไปด้วยการนัดหยุดงานทุกหัวระแหงทั่วโลกพากันตะลึงงัน และในขณะเดียวกัน สัมพันธมิตรก็พากันคึกคักขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

โดยเริ่มทำการโฆษณาอย่างหนัก ถ้าฝ่ายเราได้ทำการโจมตีในครั้งใหญ่ต่อไปอีกครั้งเดียว

น่ากลัวสัมพันธมิตรก็จะต้องได้ความเสียหายอย่างยิ่งยวด โอกาสแห่งชัยชนะซึ่งหายไปจากจิตใจของฝ่ายสัมพันธมิตรนานมาแล้วนั้น

กลับฟื้นฟูขึ้นอีกครั้งหนึ่ง และมั่นใจยิ่งขึ้นในอันที่จะได้ชัยชนะโดยเด็ดขาด หนังสือพิมพ์อังกฤษฝรั่งเศสและอเมริกาเริ่มโฆษณาเหตุการณ์ในเยอรมนีโดยพร้อมเพรียงกัน

เพื่อแพร่ข่าวอันเป็นมงคลของฝ่ายสัมพันธมิตรให้ประเทศของตนรู้โดยทั่วถึงและประกาศโฆษณาต่างๆ ให้ทหารในแนวหน้ามีกำลังใจที่จะรบยิ่งขึ้นด้วย

ในหน้าหนังสือพิมพ์ต่างๆ จะเห็นมีข่าวพาดหัวตัวโตว่า “เยอรมนีกำลังจะเกิดปฏิวัติ สัมพันธมิตรจะได้ชัยชนะอย่างไม่มีปัญหา"

ข้อความเหล่านี้นับว่าเป็นยากำลังอย่างดีที่สุดที่จะทำให้ทหารในแนวหน้ามีกำลังใจรบยิ่งขึ้น เหตุการณ์เหล่านี้เนื่องมาจากการนัดหยุดงานของกรรมกรโรงแสงสรรพาวุธอย่างเดียวเท่านั้น

ซึ่งทำให้ข้าศึกได้ชัยชนะและทำให้กำลังใจทางฝ่ายสัมพันธมิตรดีขึ้นอีกมาก

และผลจากการนี้ก็คือ ทหารเยอรมันหลายพันคนต้องเสียชีวิตไปเพราะผลอันเกิดจากการนัดหยุดงานเพียงครั้งเดียว

ส่วนผู้ที่จะได้ดี จากการยุยงให้เกิดการนัดหยุดงาน ทั้งนี้ก็คือพวกที่หวังจะได้ตำแหน่งใหญ่ๆ โตๆ ในรัฐบาล ด้วยการเกิดปฏิวัติในเยอรมนี

ซึ่งจะได้กระทำในขั้นต่อไป นับว่าเป็นโชคดีอย่างยิ่งของข้าพเจ้าที่ได้มีโอกาสเข้าทำการรุกถึง ๒ ครั้ง

และยังรุกครั้งหลังที่สุดอีก คือครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๑๔ และครั้งหลังเมื่อคราวจะสงบศึก

การรบทั้งสองครั้งนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการกระทำที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ข้าพเจ้าเคยกระทำมาในชั่วชีวิต

ฤดูร้อนแห่งปี ๑๙๑๘ รู้สึกร้อนมากตลอดทั้งแนวหน้า ส่วนทางบ้านก็เริ่มเกิดความไม่สามัคคีปรองดองในกันและกัน

ทำให้ทหารในกองทัพต่างๆ ลือกัน ถึงเรื่องต่างๆเหล่านี้อยู่เสมอและทำให้รู้สึกว่าสงครามครั้งนี้

ท่าทีฝ่ายเราจะหมดหวังเสียเป็นแน่แท้แล้ว คนโง่เท่านั้นที่จะคิดไปได้ว่าฝ่ายเราจะได้เป็นฝ่ายชนะ

ประโยชน์แห่งการทำสงครามครั้งนี้ ไม่ใช่ชาวเยอรมันที่จะได้รับผล แต่พวกกษัตริย์และนายทหารต่างหากที่ได้รับผล

พวกทหารในแนวหน้าชอบถกเถียงกันเป็นที่สุดว่าชาวเยอรมันหาประสงค์ที่จะทำการรบต่อไปอีกไม่

คงมีแต่พวกนายทุนและคณะเจ้าเท่านั้นที่ประสงค์จะรบต่อไป

ในครั้งแรกรู้สึกว่าข่าวเหล่านี้ก่อความปั่นป่วนให้แก่ทหารในแนวหน้าน้อยมาก

แต่ภายหลังก็ชักจะเกิดปัญหาขึ้นว่า ปวงชนเห็นว่าเราควรจะรบต่อไปหรือไม่

และพวกเราได้ทำการรบไปเพื่ออะไรกันตลอดเวลาถึง ๔ ปีที่แล้วมานี้?

แนวหน้าไม่เคยเอาใจใส่ต่อประโยชน์ของบริษัทต่างๆมาแต่ก่อนบัดนี้เริ่มคิดกันว่า บริษัทต่างๆ เช่น อีเปิด, สไซเดอมัน, บ๊าท, เลี้ยบเน็ค เหล่านี้กำลังค้าประโยชน์ใน สงครามครั้งนี้

เขามีสิทธิอะไรจะมาควบคุมกองทัพ ในขณะเดียวกันพวกก่อกวนความสงบก็ปั้น ข่าวที่จะทำให้ทหารเสียกำลังน้ำใจไปตามๆ กัน

สำหรับข้าพเจ้าซึ่งมีความมั่นใจ ของตนเองมาแต่แรกแล้ว ก็หาสะดุ้งสะเทือนต่อคำ ยุยงเหล่านั้นไม่

และทั้งยังรู้สึกต่อไปอีกว่า พวกเหล่านั้นมิได้เคยหวังดีต่อประเทศหรือชาติของเรา เลย

จะหวังดีอยู่อย่างเดียวก็คือเพื่อให้กระเป๋าของเขามีเงินเต็มๆ อยู่เสมอเท่านั้น

ความจริงในการที่พวกเหล่านี้ต้องการขายชาติทั้งชาติเพื่อประโยชน์เฉพาะตนก็ แสดงให้ปรากฏแก่สายตาของข้าพเจ้าอยู่แล้ว

พวกเหล่านี้ไม่ควรได้รับการปฏิบัติอย่างอื่นนอกจากเอาไปแขวนคอเสีย

สิ่งเดียวเท่านั้นที่เขาต้องการคือ หลอกเอาเงินจากพวกกรรมกรที่โง่เขลา

ความจริงการนำลัทธินั้นให้เป็นผลดีในทางปฏิบัติย่อมจะเป็นไปไม่ได้ทีเดียวและส่วนมากของพวกเราในกองทัพก็ยังคงคิดอยู่ดังเช่นที่ข้าพเจ้าคิดเหมือนกัน

ในเดือนสิงหาคมและกันยายนเครื่องหมายแห่งความล้มเหลวได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

จริงอยู่ ผลแห่งการต่อสู้กับข้าศึกไม่อาจเทียบได้กับความกลัวเหตุการณ์ทางบ้านของทางฝ่ายเรา

ถ้าจะเอาการรบทางลุ่มน้ำซอมและที่ฟลานเดอร์ มาเทียบกันแล้ว

ก็ดูเหมือนว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงความฝันเท่านั้น ในราวปลายเดือนกันยายนกองทัพของเราก็ไปถึงจุดที่ซึ่งเราได้รวมกันเพื่อรบตั้งแต่ครั้งแรกอีกครั้งหนึ่ง

นับว่าเป็นครั้งที่สามเหตุการณ์เหล่านี้เป็นการเตือนความจำของเราได้อย่างหนึ่ง

ในราวฤดูใบไม้ร่วง ปี ค.ศ.๑๙๑๘ รู้สึกว่าทหารในกองทัพได้เปลี่ยนแปลงไปกว่าเดิมมาก

แทบทุกคนในกองทัพพูดถกเถียงกันถึงปัญหาการเมือง ข่าวร้ายๆ จากทางบ้านกำลังจะก่อผลบางอย่างให้แก่กองทัพทุกหนทุกแห่ง

ข่าวสารอันเปรียบประดุจเครื่องตัดทอนกำลังใจอันสำคัญส่งมาแต่ทางบ้านเรื่อยๆตลอดเวลา

ระหว่างคืนวันที่ ๑๓-๑๔ ตุลาคม อังกฤษเริ่มโปรยกระสุนแก๊สพิษมาในแนวรบด้านใต้ตอน"อิปรฺ" ขณะนั้นเราอยู่บนเนินเขาทางใต้เมืองเวอวิก ในราวเย็นวันที่ ๑๓ ตุลาคม และต้องทนทุกข์อยู่ในวิถีกระสุนปืนใหญ่หลายชั่วโมง

และได้รับภัยจากการยิงนี้มากบ้างน้อยบ้างต่อเนื่องไปจนถึงตอนกลางคืนอีกทั้งคืนด้วยความโหดร้ายทารุณเป็นที่สุด

ในตอนเที่ยงคืนพวกเราเป็นจำนวนมากต้องเสียชีวิต แต่พอใกล้สาง ข้าพเจ้ารู้สึกเจ็บปวดนัยน์ตาเนื่องจากแก๊สพิษยิ่งขึ้นชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่า

ความเจ็บปวดนัยน์ตาก็ทวียิ่งขึ้นเป็นลำดับจนเหลือที่จะทนทานอยู่รักษาหน้าที่ได้ ข้าพเจ้าจึงต้องรายงานตัวเป็นครั้งสุดท้ายแก่ตนเอง

แล้วเดินโซเซกลับมาจากแนวหน้า อีก ๒-๓ ชั่วโมงต่อมา รู้สึกว่านัยน์ตาทั้งสองข้างร้อนผ่าวเหมือนถ่านหินซึ่ง กำลังคุไฟ

และทุกสิ่งโดยรอบกายมืดมัวไปหมด แล้วข้าพเจ้าก็ถูกส่งไปอยู่โรงพยาบาลเพสวอร์คในโพมีราเนีย

และคงรักษาตัวอยู่ ณ ที่นี้จนเห็นการปฏิวัติด้วยตนเอง ข่าวลือร้ายๆ ได้แพร่มาจากทางกองทัพเรือมากขึ้นทุกที ซึ่งเป็นที่ทราบกันอยู่ว่าในวงการทหารเรือมีความล้มเหลวเกี่ยวแก่วินัยอยู่มาก

แต่ข้าพเจ้าก็ยังเชื่อมั่นอยู่เสมอว่า คงจะมีแต่เพียงพวกหนุ่มๆ เพียง ๒-๓ คนเท่านั้นที่เข้าไปมีส่วนในการจลาจล

หาได้มีพรรคพวกเป็นจำนวนมากในเหล่าทหารเรือไม่ ส่วนในโรงพยาบาลนั้นทุกคนพูดถึงแต่ว่าสงครามจะสิ้นสุดลงเมื่อใดแน่

และต่างก็ประสงค์จะให้เลิกกันเสียโดยเร็วที่สุด แม้กระนั้นก็หามีใครนึกล่วงหน้าคาดการณ์ได้ว่า สงครามกำลังจะสิ้นสุดลงในทันทีนั้นเอง

และในตอนนั้นข้าพเจ้าเองยังอ่านหนังสือพิมพ์ไม่ได้เพราะตายังไม่หายดี ในเดือนพฤศจิกายน การลือถึงเรื่องต่างๆ ทวีมากขึ้นกว่าเดิม

และในวันหนึ่ง ภยันตรายก็ได้มาสู่พวกเราโดยมิได้คาดถึง ทหารเรือเป็นจำนวนมากขึ้นรถบรรทุกหลายคันและป่าวประกาศการปฏิวัติไปทั่วเมือง

มีหนุ่มๆ ชาติยิว ๒-๓ คน เป็น หัวหน้าชักชวนให้เกิดการปฏิวัติครั้งนี้โดยอ้างว่า "เพื่ออิสรภาพ, ความงามและ ความภาคภูมิใจในเกียรติ" ของบรรดาชาติทั้งหลาย

แต่พวกนี้ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่เคยเข้าสู่แนวหน้า ในวันต่อมา ข้าพเจ้ารู้สึกหดหู่ใจยิ่งขึ้น

ข่าวลือต่างๆมีมากขึ้นและเหตุการณ์ เริ่มแน่ชัดยิ่งขึ้นเป็นลำดับ สิ่งซึ่งข้าพเจ้าคาดว่าจะเป็นเพียงการจลาจลของคนหมู่น้อยเฉพาะหมู่เฉพาะเหล่า

กลับกลายเป็นการปฏิวัติโดยทั่วๆไป และยิ่งกว่านี้มีข่าว อันเป็นที่น่าสลดใจมาจากแนวหน้าว่า

พวกเหล่านั้นต้องการยอมแพ้ แต่สิ่งเหล่านี้จะเป็นไปได้เทียวหรือ?

วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน มีนักพูดคนหนึ่งมาที่โรงพยาบาล และกล่าวสั้นๆช่วยให้พวกเราเข้าใจถึงเหตุการณ์ต่างๆ โดยทั่วไปทุกเรื่อง

ข้าพเจ้ารู้สึกกระเทือนใจในเรื่องเหล่านี้มาก คนแก่ๆ ที่ได้ฟังเรื่องพากันตัวสั่น เมื่อได้ยินคนพูดว่าต่อไปนี้ราชวงศ์โฮเฮ็นซอเลอนจะไม่ได้สวมมงกุฏจักรพรรดิแห่งเยอรมันอีกต่อไปแล้ว

และปิตุภูมิของเราจะได้เปลี่ยนการปกครองเป็นมหาชนรัฐ ทุกสิ่งทุกอย่างผิดหวังหมด, ผิดหวังที่ต้องหิวกระหายตลอดเวลาหลายเดือนอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

ผิดหวังในการที่พวกเราๆ ต้องกระทำหน้าที่ผจญต่อความตายในแนวหน้า

และผิดหวังในการที่เราได้สละชีวิตชายฉกรรจ์ของเราไปแล้วถึง ๒ ล้านคนแล้ว ประเทศของเราจะเป็นอย่างไรต่อไปเล่า?

ก็สิ่งเหล่านี้เป็นความประสงค์ที่เราต้องอดทนรอมาเป็นเวลานานหรือ?

เยอรมนีในครั้งหลังนี้มีคุณค่าต่ำกว่าที่เราคิดไว้หรือ?

เราไม่รู้สึกภูมิใจในประวัติศาสตร์ ในเกียรติยศแห่งชาติบ้างเทียวหรือ?

และเราจะเล่าการกระทำของเราให้แก่ลูกหลานต่อไปได้อย่างไรเล่า?

การกระทำครั้งนี้เป็นอาชญากรรมที่น่าติเตียนเป็นที่สุด!

ยิ่งคิดไปนานเท่าใด ข้าพเจ้าก็ยิ่งโกรธแค้นและละอายใจในเหตุการณ์นี้ยิ่งขึ้นเท่านั้น ความเจ็บปวดนัยน์ตาของข้าพเจ้าจะมาเปรียบเทียบกับความทุกข์ในครั้งนี้แม้สักน้อยก็หาได้ไม่

ในวันต่อมา ทุกสิ่งทุกอย่างดูเหมือนจะเลวลงกว่าเดิมอีก ข้าพเจ้ารู้สึกว่าสูญเสียหมดสิ้นแล้วทุกสิ่งทุกอย่าง

และรู้สึกว่าความเกลียดชังในผู้ที่ก่อการทั้งนี้ก็เพิ่มมากขึ้นในสมอง

จักรพรรดิวิลเลียมเป็นจักรพรรดิองค์แรกของเยอรมันที่ยื่นมือออกไปแสดงมิตรภาพกับหัวหน้าของลัทธิมาร์กซิสต์

ซึ่งน้อยคนจะคิดว่าเป็นการเสียเกียรติเป็นอันมากข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนว่าขณะที่มือหนึ่งของเขาจับกับอุ้งหัตถ์ของจักรพรรดินั้น

อีกมือหนึ่งเตรียมพร้อมที่จะล้วงกริชออกจาบจ้วงอยู่ทุกเมื่อ

ในการสัมพันธ์กับพวกยิว ย่อมไม่มีการแลกเปลี่ยนอันใดที่จะพอคุ้มค่ากัน

ย่อมมีแต่เพียงได้หรือเสียอย่างเดียว แล้วข้าพเจ้าก็คิดตกที่จะเริ่มบำเพ็ญตนเป็นนักการเมืองตั้งแต่บัดนั้น

บทที่ ๘

เริ่มต้นชีวิตการเมืองของข้าพเจ้า

ในราวปลายเดือนพฤศจิกายน ค.ศ.๑๙๑๘ ข้าพเจ้าได้กลับไปเมืองมือนิค และเข้าประจำเป็นทหารกองหนุนในกรมที่ข้าพเจ้าสมัครภายใต้บังคับบัญชาของสภาการทหาร

ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจมาก และร้อนรนที่จะหาทางขยับขยายออกไป ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

เมื่อได้สหายร่วมใจคนหนึ่งชื่อชมิตท์เออนส์ ข้าพเจ้าก็ออกเดินทางไปโตรนสไตน์ และพักอยู่ ณ ที่นี้จนกระทั่งค่ายทหารเลิกล้มไป

ในเดือนมีนาคม ค.ศ.๑๙๑๙ ข้าพเจ้าก็กลับมามือนิคอีกครั้งหนึ่ง สภาวะทางการเมืองในขณะนั้นยังไม่มีอะไรแน่นอนและเป็นการขยายผลของการปฏิวัติให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ความตายของไอสเนอร์ก่อให้เกิดเผด็จการขึ้นในสภา ซึ่งขณะนั้นอาจกล่าวได้ว่าอยู่ในความควบคุมของพวกยิว

ตลอดยุคหัวเลี้ยว หัวต่อ ทั้งนี้นับว่าเป็นความจำนงดั้งเดิมประการแรกของผู้ก่อการปฏิวัติ

ตลอดระยะเวลานี้สมองของข้าพเจ้าจึงเต็มไปด้วยโครงการต่างๆหลายประการวุ่นวายไปไม่มีที่สิ้นสุด

ในความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีต่อการปฏิวัติก็คือได้เห็นความจำนงอันชั่วช้าบางอย่างของสภากลาง

ในวันที่ ๒๗ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๑๙ ข้าพเจ้าถูกจับโดยพวกหนุ่มๆในตอนเช้าตรู่ แต่เมื่อข้าพเจ้ายกปืนขึ้นจ้องไปยังพวกเหล่านั้น

พวกหนุ่มๆสามคนที่จะเข้ามาจับก็วิ่งหนีไปโดยเร็วตามทางที่เขาเดินมา อีก ๒-๓ วันต่อมา

ภายหลังที่ได้ประกาศเสรีภาพในเมืองมือนิคแล้ว ข้าพเจ้าก็ถูกเรียกไปไต่สวนต่อหน้าคณะกรรมการ

ซึ่งมีการสอบสวนถามถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวแก่การปฏิวัติในกรมที่ข้าพเจ้าสังกัดอยู่คือกรมทหารราบที่ ๒

การไต่สวนครั้งนี้นับว่าเป็นครั้งแรกที่ทำให้ข้าพเจ้าเริ่มใฝ่ใจในทางการเมือง พออีก ๒-๓ สัปดาห์ต่อมา

ข้าพเจ้าก็ถูกส่งไปฝึกอบรมประจำในหน่วยป้องกันประเทศ จุดประสงค์ทั้งนี้ก็คือต้องการให้ทหารที่มีวินัยและไว้ใจได้จริงๆ

เข้าเผยแพร่ความคิดของเขาต่อปวงชนให้สมกับที่ทหารทั้งหลายเป็นส่วนหนึ่งของพลเมืองแห่งชาติตลอดเวลาที่เข้ารับการอบรมนี้

ข้าพเจ้าสามารถหาเพื่อนสนิทจริงๆได้ ๒-๓ คน ซึ่งพอจะอาศัยถกเถียงในเรื่องการเมืองได้ในแนวเดียวกัน

พวกเรายังสงสัยอยู่ว่าเยอรมนีจะพ้นจากความล่มจมได้อย่างใดหรือไม่ เพราะการก

ก่อให้เกิดอลเวงตั้งแต่เริ่มปฏิวัติเป็นต้นมาทีเดียว คณะพรรคกฎุมพีนี้ แม้หากจะมีผู้หวังดีจริงๆ คอยช่วยเหลืออยู่บ้างก็เหลือกำลังที่จะเยียวยา

ความเสียหายทั้งหลายแหล่ที่บังเกิดขึ้นแล้วนั้น ทำให้คงดีตามเดิมได้ พวกเรา ๒-๓ คน จึงเริ่มคิดกันขึ้นที่จะตั้งคณะพรรคหนึ่ง

มีหลักการสำคัญอยู่ว่าจะต้องเป็นไปในแนวเดียวกัน พรรคกรรมกรเยอรมัน ความเคลื่อนไหวนี้จะเริ่มด้วยการเผยแพร่แก่ปวงชนโดยทั่วๆไปเป็นสำคัญ

แต่อย่างไรก็ดี ดูเหมือนจะ ไม่มีจุดหมายอย่างใดที่แน่นอนนัก ฉะนั้นเราจึงเปลี่ยนเสียใหม่และเรียกว่า “คณะ ปฏิวัติแห่งสังคม” (The Social Revolutionary Party)

เพราะประสงค์จะดำเนินการปฏิวัติให้เข้าสู่แนวสังคมต่อไป อย่างไรก็ตามในตอนแรกๆความคิดของข้าพเจ้าที่เกี่ยวข้องไปในทางเศรษฐกิจ มักจะเกิดขึ้นในแนวแห่งสังคมนิยมทั้งสิ้น

ครั้นต่อมาภายหลัง ข้าพเจ้าได้เริ่มขยายนโยบายนี้ออกไปอีก เพื่อให้เป็นผลประสานกับการแสวงมิตรของเยอรมนี

ข้าพเจ้าประสงค์จะเพิ่มพูนสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะหาอาหารให้แก่ เยอรมันในอนาคตให้เพียงพอแก่ความจำเป็นจริงๆ

ความคิดประการนี้นับเนื่องมาจากหลักแห่งการบริโภค โดยถือว่าเงินทุนทั้งหมดเป็นแต่เพียงส่วนที่เป็นเครื่องบั่นทอนความสามารถของมนุษย์

ทั้งนี้นับว่าเป็นความสำคัญประการหนึ่งในเรื่องทุน ซึ่งจะต้องอาศัยความเป็นใหญ่, เสรีภาพ และอำนาจของประเทศ

ยกตัวอย่างคือให้ชาติและประเทศได้อาศัยเงินทุนให้เป็นประโยชน์ และประสงค์จะคงไว้หรือเพิ่มพูนเงินทุนให้ยิ่งๆขึ้นไป

อย่างไรก็ตาม ความเกี่ยวข้องของเงินทุนนี้ แม้จะไม่มีข้อผูกพันแต่อย่างใดแต่ก็จะต้องให้ประเทศของเราไปสู่ความมีอำนาจ

และอิสระจริงๆ หน้าที่ของรัฐเกี่ยวแก่เงินทุนจึงเห็นได้ง่ายและชัดเจน กล่าวคือเงินทุนจะต้องเป็นเครื่องรับใช้รัฐ

และต้องไม่เป็นเครื่องมือควบคุมรัฐตามที่เจ้าของทุนต้องการ

การจะทำเช่นนี้ได้ รัฐจะต้องปฏิบัติ ๒ อย่างคือ คงไว้ซึ่งอำนาจบริหารโดยอิสระจริงๆ และค้ำจุนสิทธิทางสังคมของกรรมกรให้ฟื้นฟูยิ่งขึ้น

ในตอนนั้นข้าพเจ้ายังไม่สามารถแยกเงินทุนที่มาจากแรงงานของกรรมกรออกจากเงินทุนซึ่งใช้ในการหากำไรได้และแม้แต่จะคิดถึงเรื่องเหล่านี้ก็ยังไม่เคยคิด

ในสมัยนี้ได้มีผู้บรรยายถึงลัทธิต่างๆหลายคนด้วยกันและมีอยู่คนหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าใฝ่ใจเป็นพิเศษคือ ก็อตฟริตเฟเดอร์

ในทันทีที่ข้าพเจ้าได้ยินเฟเดอร์ แสดงปาฐกถาเรื่องแรก ความคิดก็แล่นเข้ามาสู่สมองข้าพเจ้าทีเดียวว่า

เราจะดำเนินการอย่างไรจึงจะเพิ่มพูนคณะของเราให้มีอิทธิพลยิ่งใหญ่ขึ้นไปอีก?

ข้าพเจ้าจับความจริงได้ว่ามีปัญหาเกี่ยวกับความจริงในทางทฤษฎีเกิดขึ้นแล้ว ซึ่งอาจเป็นความสำคัญอย่างยิ่งแก่อนาคตของชาติเยอรมันทั้งหลาย

ความอ่อนแอของตลาดเงินทำให้เราสามารถเอาชนะวิธีการคลังของเยอรมันได้โดยมิต้องขัดต่อหลักแห่งความมั่นคงและอิสรภาพของชาติ

ความเจริญของเยอรมนีบัดนี้แจ่มใสอยู่ในสายตาของข้าพเจ้าตลอดและไม่ต้องหวาดเกรงต่อการต่อสู้อย่างฉกรรจ์

ที่จะต้องการทำต่อศัตรูของชาติและต่อเงินทุนต่างประเทศนั่นเลย

ปาฐกถาของเฟเดอร์ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นการต่อสู้อย่างฉกาจฉกรรจ์ที่จะมีมาในเบื้องหน้าอีกครั้งหนึ่ง

ในกรณีเหล่านี้ ย่อมพิสูจน์ให้เห็นความรู้สึกของเราในสมัยนั้นได้ดีว่าถูกต้องเพียงไร

ต่อไปนี้เราจะไม่เชื่อถือนักการเมืองกฎุมพีเหล่านั้นต่อไปอีก

เพราะเงินทุนต่างประเทศไม่แต่เพียงเป็นเครื่องมือก่อให้เกิดสงครามเท่านั้น

แม้แต่สงครามจะได้สงบแล้วเงินทุนพวกนี้ก็ยังก่อกวนความสงบสุขแห่งชาติของเราและชักจูงพวกเราไปสู่นรกอยู่นั่นเอง

สำหรับตัวของข้าพเจ้าเองหรือแม้ผู้ที่อยู่ในพรรคแนทชั่นแนลโซเชียลลิสต์ โดยแท้จริงคนใดก็ตาม

ย่อมยึดหลักมั่นอันเดียวเท่านั้น คือ ชาติและปิตุภูมิ สิ่งที่เราต้องการสู้ต่อไปก็คือความมั่นคงและการคงอยู่ของเชื้อชาติและชาติของเรา

เพื่ออาหารแก่ลูกหลานเราต่อไป และเพื่อความบริสุทธิ์ของเลือดเยอรมัน

รวมทั้งเพื่อเสรีภาพและอิสรภาพของปิตุภูมิด้วย เพื่อให้ชาติของเราเจริญก้าวหน้าดังเช่นที่พระเจ้าผู้สร้างโลกได้กำหนดให้มาแล้ว

ข้าพเจ้าเริ่มศึกษาหลักการของคาร์ลมากซ์ ซึ่งเป็นหลักที่พวกยิวนิยมกันมาก และได้รู้ถึงหลักการต่างๆดังที่ปรากฏในหนังสือเรื่อง “เงินทุน”

ตลอดจนการต่อสู้ของคณะพรรคโซเชียลเดโมแครตเพื่อยึดอำนาจเศรษฐกิจของชาติอันเป็นรากฐานที่จะไปสู่แผนการของเขา

ที่จะตระเตรียมหาวิธีการเข้าควบคุมเงินทุน ระหว่างประเทศและตลาดหุ้นต่อไป

จริงอยู่ แม้โดยวิธีการเหล่านี้จะก่อให้เกิดผลดีอยู่มาก แต่ข้าพเจ้าก็ยังตกลงใจที่จะพูดเป็นครั้งแรกและก็ได้ผลดีอย่างยิ่ง

มีหลายคนที่แสดงความตั้งใจโต้แย้งว่า วิธีการของเขาเป็นการหักด้ามหอกเพื่อประโยชน์ของยิวและคัดค้านหลักการดังกล่าว เรื่องนี้ถ้าให้ข้าพเจ้าเข้ากับฝ่ายค้าน

ผลก็คือคนส่วนมากที่มาฟังข้าพเจ้าพูด พากันเห็นด้วยทั้งสิ้น อีกสองสามวันต่อมาข้าพเจ้าก็ได้รับคำสั่งให้ย้ายไปเป็นผู้สอนทหารในกรมทหารมือนิค

ในสมัยนั้นกองทัพต่างๆขาดวินัยอยู่มาก เพราะได้มีอุปสรรคอันสำคัญคือ “สภาการทหาร"

ในขณะเดียวกันทหารในกองทัพได้รับคำสั่งสอนว่าเขาเป็นสมาชิกส่วนหนึ่งของชาติและปิตุภูมิ

และในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อนี้เขาจะต้องปฏิบัติโดยการอนุมัติของเคอตไอสเนอร์และผู้ช่วย ยิ่งกว่าที่จะต้องปฏิบัติตามวินัยโดยเคร่งครัด

ข้าพเจ้าพยายามอย่างยิ่งที่จะแถลงจุดสำคัญในการพูดทุกๆ ครั้ง และก็ได้รับความเชื่อถือและยำเกรงเป็นอย่างดี

ด้วยการพูดของข้าพเจ้าเช่นนี้ ข้าพเจ้ากล้ายืนยันในความสำเร็จได้ว่า สามารถรั้งทหารนับจำนวนพันๆ ให้เข้ามายึดถือปิตุภูมิและชาติของเราเป็นสำคัญ

ข้าพเจ้าเป็นผู้ดำเนินวิธีการให้กองทัพเป็นของชาติจริงๆ และดึงเอาวินัยซึ่งเสื่อมไปมากแล้วนั้น

เข้ามาอยู่ในวงการทหารอีกครั้งหนึ่งและข้าพเจ้าสามารถหาเพื่อนสนิทที่มีหัวคิดไปในแนวเดียวกันได้อีกหลายคน

ซึ่งต่อมาก็ได้เป็นกำลังสำคัญในการก่อการเคลื่อนไหวของคณะพรรคใหม่

บทที่ ๙

คณะพรรคกรรมกรเยอรมัน

วันหนึ่งข้าพเจ้าได้รับคำสั่งจากศูนย์บัญชาการให้ไปดูสภาวการณ์ในสมาคมแห่งหนึ่ง

ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่าเป็นสมาคมการเมืองโดยสมาคมนี้จะเปิดประชุมในอีก ๒-๓ วันข้างหน้านี้

โดยใช้ชื่อว่า “คณะพรรคกรรมกรเยอรมัน” และผู้พูดในที่ประชุมคือ ก็อตฟริตเฟเดอร์ จึงจำเป็นที่ข้าพเจ้าจะต้องไปร่วมในการประชุมครั้งนี้ด้วย

เพื่อสังเกตการณ์และเขียนรายงานเสนอผู้บังคับบัญชาตามระเบียบ

ความจริงภายในกองทัพมีผู้ใฝ่ใจทางการเมืองอยู่เป็นส่วนมาก

การปฏิวัติทำให้ทหารมีสิทธิในทางการเมืองยิ่งขึ้นกว่าเดิม

ทั้งๆที่เกือบทุกคนไม่มีความรู้ ในทางการเมืองเลย ทั้งนี้เพราะทางฝ่ายปฏิวัติเห็นว่าทหารกำลังตีตนออกห่าง จากคณะปฏิวัติ

ไปอยู่ในคณะชาตินิยมเสียมาก จะทำให้ตนขาดผู้สนับสนุนอันสำคัญเสียจึงประสงค์ที่จะเผยแพร่วิถีการเมืองให้แก่กองทัพ

และขณะเดียวกันพวกกฎุมพีเองก็ยังเล็งเห็นว่ากองทัพควรจะกลับไปสู่สภาวเดิมคือการป้องกันประเทศชาติเป็นหน้าที่สำคัญ

ส่วนลัทธิมาร์กซิสต์ต้องการจะต่อต้านความรักชาติอย่าง แรงกล้าของเหล่าทหารให้จงได้

การที่ทหารขาดความรักเสียแล้ว กองทัพก็ไม่ผิดอะไรกับกำลังตำรวจหรือเครื่องมือของคณะใดคณะหนึ่ง

และจะมิเป็นกองทัพของชาติจริงๆดังชื่อ ข้าพเจ้าจึงประสงค์อย่างยิ่งจะเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้ให้จงได้

ทั้งๆ ที่ไม่มีความรู้ในการภายในกิจของคณะพรรคนี้มาแต่ก่อนเลยแม้แต่น้อย

เมื่อเปิดประชุมและเฟเดอร์ได้แสดงสุนทรพจน์เสร็จแล้ว ข้าพเจ้าก็เตรียมตัวกลับแต่แล้วก็ต้องยับยั้งอีกครั้งหนึ่ง

ในเมื่อมีผู้ประกาศเชื้อเชิญให้คนอื่นๆแสดงสุนทรพจน์ต่อไปอีก ต่อจากนั้นก็มีศาสตราจารย์อะไรคนหนึ่งลุกขึ้นยืนพูดทักท้วงเหตุผลในคำพูดของเฟเดอร์ ๒-๓ ตอน

และเฟเดอร์ได้กล่าวหักล้างในเวลาอันรวดเร็ว ทั้งได้แสดงความคิดเห็นไว้ในตอนท้ายอีกว่า

เขาหวังอย่างยิ่งที่จะได้เห็นสมาชิกแห่งสมาคมนี้ร่วมใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันปลีกตัวบาวาเรียออกเสียจากปรัสเซีย

และยังอ้างต่อไปด้วยว่าถ้าหากบาวาเรียได้เอาตัวออกห่างจากปรัสเซียแล้ว

ก็เป็นที่แน่นอนว่าอย่างไรเสียชาวเยอรมันในออสเตรียจะต้องยินดีเข้าร่วมกับบาวาเรียด้วยเป็นแน่

และเยอรมนีก็คงดำเนินไปสู่สันติสุข ยิ่งกว่านั้น ยังได้กล่าวข้อความอันไร้สาระอีกสองสามคำ

ข้าพเจ้าจึงได้ขอแสดงความคิดเห็นต่อ โดยให้เหตุผลว่า ความคิดทั้งปวงที่กล่าวกันมาแล้วนั้นล้วนเข้าใจผิดทั้งสิ้น

ผลแห่งการที่ข้าพเจ้าพูดไปนั้น ยังความสำเร็จมาให้อย่างใหญ่หลวง เพราะประธานที่ประชุมได้รีบลุกหนีออกจากที่ประชุมโดยเร็ว

ก่อนที่ข้าพเจ้าจะพูดจบเสียด้วยซ้ำ ตลอดวันข้าพเจ้าคิดถึงเรื่องต่างๆเหล่านี้แต่ในที่สุดก็พยายามลืมเสีย

และเป็นเวลาอีกร่วมสัปดาห์ต่อมาข้าพเจ้าจึงได้รับไปรษณีย์บัตรแจ้งว่าบัดนี้สมาคมได้รับข้าพเจ้าเข้าเป็นสมาชิกคณะพรรคกรรมกรเยอรมันด้วยผู้หนึ่งแล้ว

และทั้งยังเชื้อเชิญให้ข้าพเจ้าร่วมประชุมในคณะกรรมการของพรรคในวันพุธหน้าที่จะถึงนี้ด้วย

ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะควรรู้สึกสนเท่ห์ต่อการเชื้อเชิญให้เป็นสมาชิกเช่นนี้ด้วยสถานใด

ข้าพเจ้าไม่ต้องการและไม่เคยคิดที่จะเข้าร่วมในคณะพรรคการเมืองพรรคหนึ่งพรรคใดทั้งสิ้น

เพราะสิ่งที่ข้าพเจ้าประสงค์อยู่แล้วคือต้องการสร้างคณะ พรรคขึ้นใหม่อีกหนึ่งพรรค

แต่อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าก็ได้ตอบรับคำเชื้อเชิญนั้นและยินดีที่จะเข้าร่วมประชุมด้วย

ในวันประชุมที่จะถึง เพื่อชี้แจงเหตุผลโดยละเอียดด้วยตนเองอีกครั้งหนึ่ง

เมื่อถึงวันพุธ ประธานใหญ่ของสมาคมแห่งชาติจะมาร่วมประชุมด้วยตนเอง

ข้าพเจ้าจึงรั้งรอการพูดไว้ก่อนจนกระทั่งประธานของที่ประชุมออกมาแสดงตน ซึ่งคงเป็นคนเดียวกับในวันที่เฟเดอร์แสดงสุนทรพจน์นั้นเอง

สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกฉงนมากอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าพยายามจดจำชื่อของบุคคลเหล่านั้นไว้เท่าที่จะจำได้

ประธานผู้นี้ชื่อแฮร์ฮาเรอร์และประธานเฉพาะคณะพรรคที่มือนิคคือแอนตันเดร็กสเลอร์

ในขั้นต่อมามิได้พิจารณาตามระเบียบวาระสุดท้ายและมีการลงมติขอบใจผู้พูดในวันนั้น

แล้วก็มีการเลือกตั้งสมาชิกใหม่ ซึ่งที่ประชุมยอมรับข้าพเจ้าเข้าเป็นสมาชิกร่วมด้วยอีกผู้หนึ่ง

ข้าพเจ้าเริ่มถามปัญหาต่างๆ หลายข้อและได้ประจักษ์ว่า นอกจากหลักการสำคัญๆ เพียง ๒-๓ หลักแล้ว

คณะพรรคนี้ไม่ได้มีแผนการ,ใบปลิวหรือแม้แต่หนังสือ เอกสารใดๆเลย ยิ่งกว่านั้นแม้แต่ตรายางสำหรับประทับเป็นเครื่องหมายของพรรคก็ไม่มีคงมีอยู่แต่อย่างเดียวเท่านั้นคือความเชื่อมั่นในหลักการและความตั้งใจอันดี

ข้าพเจ้าก็ต้องหัวเราะอีกครั้งหนึ่ง แล้วข้าพเจ้าก็เริ่มพบปัญหาใหม่อีกข้อหนึ่งที่ว่า

เป็นความจำเป็นอยู่มากเทียวหรือ ที่ข้าพเจ้าจะต้องเข้าร่วมกับคณะพรรคนี้

ข้าพเจ้าไม่จำจะต้องเข้าร่วมในพรรคใดๆเลย เพราะมีเหตุผลโดยแวดล้อมเพียงพออยู่แล้ว

ข้าพเจ้ายังไม่เห็นพ้องด้วย อย่างใดเลยว่า คนเพียงหมู่น้อยขยุ้มมือเดียวเท่านี้ จะก่อผลอย่างไรให้ได้บ้าง

เล็กจนไม่อาจจะเรียกว่าเป็นองคาพยพได้ แต่ก็คงยังมีดีอยู่ข้อเดียวคือยอมให้แต่ละคนเล่นการเมืองได้

ถึงอย่างไรก็ยังแสดงให้เห็นความจำนงอันเปิดเผยของคณะพรรค ทั้งนี้น่าจะต้องมีวิธีจัดการใหม่เพื่อให้คณะพรรคดำเนินเป็นรูปร่างไปด้วยดี

ให้เป็นรูปร่างกว่านี้และจะต้องแสดงความจำนง จุดประสงค์, และวิธีการแห่งคณะพรรคให้เห็นได้โดยเปิดเผย

สภาวะเท่าที่เป็นอยู่แล้วย่อมแสดงให้เห็นแล้วว่า เป็นไปไม่ได้เพียงใด ที่จะทำให้คณะพรรคนี้ใหญ่ขึ้น

ยิ่งนานเข้า ข้าพเจ้าก็เห็นว่า คณะพรรคนั้นแม้แต่จะเล็กน้อยเท่าใดก็ดี ก็อาจกรุยทางเดินไปสู่ความเคลื่อนไหวในระดับของชาติได้เหมือนกัน

แต่การที่จะให้พรรคนี้เข้าไปมีสิทธิ์มีเสียงอยู่ในสภานั้น จำต้องมีองค์การและระบอบใหม่

 ดแจ้งจริงๆ

ไม่ใช่เพียงแต่เรียกร้องให้มีการเลือกตั้งใหม่เท่านั้น เมื่อได้ตรึกตรองอยู่ ๒ วันเต็มๆ

ข้าพเจ้าก็ตกลงใจเด็ดขาดที่จะใช้คณะพรรคนี้ดำเนินการไปเป็นขั้นๆ ครั้งนี้เป็นการเปลี่ยนจุดหมายแห่งชีวิตของข้าพเจ้าทั้งหมด

ข้าพเจ้าจะต้องทำงานอย่างเต็มที่ ไม่ท้อถอยในกิจการหรืออุปสรรคใดๆ ทุกอย่าง

และก็ด้วยเหตุดังกล่าวแล้วนี้ข้าพเจ้าจึงได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกอยู่ในคณะพรรคกรรมกรเยอรมัน

และได้รับบัตรแสดงว่าเป็นสมาชิกสำหรับท้องถิ่นนี้ ๑ บัตร ซึ่งมี เครื่องหมายพิมพ์ไว้ว่า “เบอร์ ๗”

บทที่ ๑๐

ลางแห่งการล้มของมหาอาณาจักรเก่า

สิ่งที่เยอรมันทำได้รับจากการสงครามครั้งนี้ ก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างมากมาย

ประหนึ่งจะทำให้ถึงแก่หมดความรู้สึกนึกคิดใดๆทั้งสิ้น เป็นการยากที่จะทำนุบำรุงให้ดีขึ้นได้เท่าเดิมอีกครั้งหนึ่ง

และเหตุการณ์ตลอดจนความสำคัญที่แล้วๆมานั้นดูเหมือนหนึ่งจะเป็นความฝันที่ไม่จริงจังอย่างไรนัก

เช่นเดียวกับคนใหญ่ คนโตซึ่งไม่เคยได้นึกถึงสาเหตุแห่งความเสื่อมของตนเองเสียเลย

และในที่สุดก็ตกอยู่ในสภาพอันทรุดโทรมอย่างหนัก ลางบอกเหตุเหล่านี้จะเห็นได้โดยชัดแจ้งที่สุด

ในปัจจุบันนี้ ชาวเยอรมันทั้งหลายก็ยังคงรู้สึกแต่เพียงว่าความล้มละลายแห่งชาติที่ได้เกิดมาแล้วในครั้งก่อนๆ

เนื่องด้วยผลในทางเศรษฐกิจ, ความยากจนและ อาจจะกล่าวได้ว่าแทบทุกคนก็ได้ความกระทบกระเทือนจากผลดังกล่าวแล้วเช่นเดียวกัน

ซึ่งคงจะเป็นเหตุผลอันสำคัญพอที่จะเล็งเห็นสภาพการณ์เหล่านั้นได้อย่างดี

ว่าเป็นผลมาจากการเมือง, วัฒนธรรม และศีลธรรม

และหลายคนในพวกนี้ได้ถึงแก่หมดปัญญา

และขาดความเข้าใจในเหตุการณ์เหล่านี้เสียเลยก็มี

สิ่งต่างๆ เหล่านี้เองที่จะเกิดขึ้น ในเมื่อคนส่วนมากกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งลงไปโดยมิได้คิดเสียให้รอบคอบก่อน

และด้วยเหตุนี้ผู้มีความรู้ต่างพากันคิดว่า เหตุต่างๆที่เกิดขึ้นนับเนื่องมาจากผลแห่งปัญหาเศรษฐกิจเท่านั้น

จึงคิดแต่จะแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจเลยไม่มีใครที่อาจเยียวยาได้โดยสมบูรณ์

แต่ความจริงหาใช่เช่นนั้นไม่

ผลแห่งเศรษฐกิจมาทีหลัง ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าเป็นถึงขั้นที่ ๒ หรือ ที่ ๓ ก็เป็นได้

ผลในทางศีลธรรมและเชื้อชาติย่อมมาก่อนอื่นทั้งหมด

สิ่งนี้แหละที่นำมาซึ่งความไม่ผาสุกและจำจะต้องรักษาก่อนอื่น

คนทั่วไปมักคิดเสียว่าผลเสียหายต่างๆที่เยอรมนีได้รับนั้นเนื่องมาจากการแพ้สงคราม

แต่ความจริงจะแสดงให้เห็นได้ว่ามิใช่เช่นนั้นเลย

ในตอนต้น โลกพากันเชื่อว่าถ้าเยอรมนีเป็นฝ่ายแพ้แล้ว ลัทธิทหารจะหมดสิ้นไปและประชาชนพลเมืองทั้งหลายจะปิติยินดีโดยทั่วกัน

ที่ได้อยู่ในสภาพเหมือนเกิดใหม่อีกครั้งหนึ่ง

บรรดาพวกปฏิวัติประมาทว่าเมื่อได้ปฏิวัติสำเร็จลงแล้ว ก็จะนำเสรีภาพทั้งภายในและภายนอกประเทศมาสู่เยอรมนีอย่างเต็มเปี่ยม

ซึ่งความจริงหาได้เป็นดังที่อ้างไม่

พวกเหล่านั้นล้วนแต่โกหกหลอกลวงทั้งสิ้น

บทบาทเหล่านี้ย่อมเป็นบทบาทของพวกยิวโดยเฉพาะ

พวกนี้พากันอ้างว่าการพ่ายแพ้นั้น ย่อมทำให้เยอรมนีถึงแก่ความล่มจม

หนังสือพิมพ์บางฉบับในเบอร์ลินถึงกับลงข่าวว่า

ในครั้งนี้ชาวชาติเยอรมันจะไม่ได้ถือธงแห่งชัยชนะกลับบ้านอีกต่อไปแล้ว

ความจริงคำตอบในการที่อ้างว่าผลแห่งการแพ้สงครามได้ทำความล่มจมให้แก่เยอรมนีนั้น

อาจกล่าวได้ดังนี้คือ เป็นความจริง การแพ้สงครามได้ก่อให้เกิดผลร้ายแก่ประเทศของเรา

แต่นี่หาใช่เหตุไม่ แต่หากเป็นผลอีกต่อหนึ่งต่างหาก เหตุนั้นมีประการอื่นอีก

ทุกๆ คนที่ได้รับการศึกษาเป็นอย่างดีมาแล้ว ย่อมอาจเข้าใจได้ว่า

ที่สุดอันเต็มไปด้วยความทุกข์ในการต่อสู้ทั้งหลายนั้น

ก่อให้เกิดผลเสียหายแก่บ้านเมืองเพียงใด

แต่แม้กระนั้นก็ยังมีบางคนที่ไม่มีเหตุผลเพียงพอนัก

ซึ่งทั้งๆที่รู้ความเสื่อมโทรมทั้งหลาย ไม่ใช่จะเกิดขึ้นเพราะความเสียหายจาก
สงคราม

แต่ก็ยังยืนยันตามนั้น ความเสียหายที่เกิดจากสงครามเป็นแต่เพียงผลของการกระ
ทำ

และมิได้เนื่องมาจากการที่มีผู้นำไม่ดี

ข้าศึกไม่ใช่พวกโง่ๆย่อมรู้ได้ดีว่าควรจะตายในกรณีเช่นไร

นับตั้งแต่วาระแรกที่เริ่มสงครามสัมพันธมิตรก็มีทหารมากกว่าทางฝ่ายเยอรมัน

มิหนำซ้ำอาวุธยุทธภัณฑ์ และอุปกรณ์การสงครามต่างๆก็ย่อมพร้อมบริบูรณ์อยู่
เสมอ

เพราะมีโลกทั้งโลกคอยสนับสนุนอยู่แล้วเราจะปฏิเสธได้อย่างไรว่า

การที่กองทัพเยอรมันได้ชัยชนะตลอดเวลา ๔ ปี ในสงครามนั้น

นอกจากจะมาจากความกล้าหาญอย่างยิ่งยวดและการจัดระเบียบที่ดีจนชนะทั้งโลก
แล้ว

จะไม่เนื่องมาแต่การมีผู้นำที่เป็นเอกจริงๆ

ระเบียบการจัดทัพและการนำทัพของเยอรมันนั้น

ย่อมเห็นกันอยู่ทั่วโลกแล้วว่ายิ่งใหญ่กว่าประเทศอื่นๆเพียงไร

ความไม่สำเร็จจึงหาได้เกิดจากการนำที่ไม่ดีไม่

แต่หากเกิดจากความจำกัดในกำลังต่อสู้ของประชาชน ต่างหาก

ฉะนั้นการพ่ายแพ้ในทางการรบจึงไม่ใช่เป็นเหตุที่จะทำให้ประเทศเสื่อมโทรม

แต่หากเป็นผลอันเนื่องมาจากการกระทำอันเป็นอาชญากรรมเหล่านั้นต่างหาก

ซึ่งถ้าตรองดูแล้วจะเห็นได้ชัดที่สุด

ชาติต่างๆจะล้มโดยผลที่เสียหายจากสงครามอย่างเดียวละหรือ?

เชื่อว่าข้อนี้คงจะเป็นคำตอบปัญหาในเรื่องนี้ได้อย่างพอเพียงแล้ว

และถ้าหากการพ่ายแพ้ในทางทหารนั้นเนื่องมาจากความเกียจคร้าน ขลาดกลัวเหล่านี้แล้ว

ก็ย่อมเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่จะทำให้ประเทศชาติล่มจมได้

แต่ถ้าหากทหารของชาติมิได้มีคุณสมบัติเลวทรามดังกล่าวแล้ว

การพ่ายแพ้ของทหารจึงกลับจะเป็นเครื่องกระตุ้นเตือนให้ประเทศเจริญกว่าเดิมหลายเท่า

หาใช่เป็นหลุมฝังศพของชาติไม่

ประวัติศาสตร์ย่อมจะยืนยันเหตุการณ์ต่างๆหลายอย่างหลายประการ

ที่จะพิสูจน์ให้เห็นความถูกต้องแห่งข้ออ้างข้างต้นนั้น

ทหารของเยอรมันแม้จะพ่ายแพ้ก็เป็นการแพ้อย่างมีเกียรติ

และเป็นสิ่งที่เหลือความสามารถจริงๆที่จะยับยั้งไว้ได้

และถ้าหากว่าทหารในแนวหน้าของเราได้ยอมแพ้ข้าศึกโดยเหตุผลประการอื่นแล้ว

เชื่อว่าอย่างไรเสียชาวเยอรมันทั้งหลายก็คงจะต้อนรับการพ่ายแพ้ทั้งนี้ด้วยจิตใจที่ผิดกับปัจจุบันนี้เป็นแน่นอน

เขาอาจจะกัดฟันด้วยความโกรธแค้นหรือนั่งเศร้าด้วยความเสียใจ

หรืออาจจะโกรธแค้นโชคชะตาตลอดจนโกรธแค้นข้าศึก

ซึ่งมีโชคดีจนได้ชัยชนะก็เป็นได้

ทหารที่กลับจากแนวรบอาจได้รับการต้อนรับด้วยการเยาะเย้ย

และธงประจำกองคงจะต้องถูกฉุดกระชากลากไปตามพื้นถนนอย่างเหยียดหยาม

เปื้อนดินเปื้อนโคลน แต่เหตุการณ์ต่างๆเหล่านี้หาได้ปรากฏไม่แม้แต่แห่งเดียว

ซึ่งทำให้นายพันเอกริปปิงตันแห่งกองทัพอังกฤษถึงกับประกาศด้วยถ้อยคำเยาะเย้ยว่า

“ชาวเยอรมันทุกคนที่ ๓ เป็นกบฏ”

การพ่ายแพ้ของกองทัพจึงเป็นผลเนื่องมาจากเหตุสำคัญคือ

ความเสื่อมในศีลธรรม และความอ่อนแอที่จะบังคับตนเองและทั้งเนื่องมาจากลัทธิบางอย่าง

ซึ่งได้เริ่มก่อขึ้นในอาณาจักรเยอรมนีหลายปีก่อนหน้าที่จะเกิดสงครามแล้ว

และทำลายรากฐานแห่งชาติเยอรมันตลอดมา

เป็นสิ่งธรรมดาที่จิตใจของพวกยิว และองค์การจัดการต่อสู้แห่งลัทธิมาร์กซิสต์

ประสงค์จะให้คนทุกๆคนได้รับภยันตรายหรือความเสียหายจากการนี้

โดยตรงทั่วๆกันและประสงค์ที่จะแสดงให้เห็นว่าพวกของตนพยายามทุกๆทางด้วยความหวังดี

ที่จะช่วยชาวเยอรมันให้พ้นจากภัยพิบัติต่างๆเช่น มีการกล่าวหาว่าลูเด็นด๊อฟ

ต้องรับผิดชอบในการพ่ายแพ้สงครามโลกครั้งที่แล้ว

และต้องการที่จะนำผู้ประทุษร้ายมาสู่กรงเล็บแห่งความยุติธรรมจนสิ้น

โดยละเลยไม่เอาโทษแก่ผู้ที่ทำลายศีลธรรมอันดีของชาวเยอรมัน

ขณะเดียวกันผลักไสให้มีผู้รับผิดชอบในการทรยศต่อปิตุภูมิออกไปสู่ศาลแทน

เราอาจจะเห็นได้โดยง่ายว่าชะตาของเยอรมนีในระยะนั้นเป็นอยู่อย่างไร

เพราะถ้าหากมีบางอย่างดำเนินไปผิดจากที่แล้วๆมาชาติของเราอาจจะถึงซึ่งความล่มจมก็เป็นได้ การกล่าวหาว่าสงครามทำให้ชาติต้องรับแต่ความผิดพลาดที่ถ่วงความเจริญเหล่านั้น

ก็เปรียบเสมือนโรคที่เกาะกินอยู่ทีละน้อยๆจนเป็นโรคเรื้อรัง

อาจจะแพร่หลายจนผู้สังเกตการณ์ทั้งหลายก็อาจจะเล็งเห็นได้โดยง่าย

ความจริงมิใช่เนื่องมาแต่อุบัติเหตุเลยที่มนุษย์อาจเอาชนะกาฬโรค

ซึ่งเป็นโรคที่ร้ายแรงและเกิดขึ้นโดยรวดเร็ว

สังหารผลาญชีวิตมนุษย์จนทำให้ตกอกตกใจทั่วกัน

แต่วัณโรคนั้นกินอย่างสงบ มนุษย์จึงพยายามที่จะระงับโรคชนิดแรกอย่างสุดความสามารถ

แต่การปราบโรคชนิดหลังนั้นทำอย่างอ่อนๆซึ่งไม่ก่อให้เกิดผลสำเร็จอันดีเท่าใดนัก

ผลจึงเกิดขึ้นว่าทุกวันนี้มนุษย์ปราบกาฬโรคได้วัณโรคก็ปราบมนุษย์ได้เช่นกัน

สภาวะทางการเมืองก็เช่นเดียวกัน ก่อนที่จะเกิดมหาสงคราม

มีสิ่งที่ไม่ดีบางอย่างเกิดขึ้นในประเทศเรามาแล้ว

แต่พวกเราก็ยังเฉยๆอยู่ ไม่กระตือรือร้นเท่าใดนัก

สิ่งที่ชั่วร้ายเหล่านี้จึงก่อผลร้ายให้แก่ประเทศในทางเศรษฐกิจในภายหลัง

เพราะกระทบกระเทือนถึงบุคคลทุกคนแต่เราเอาใจใส่ที่จะระงับเสียได้โดยไม่กระตือรือร้นนัก

ความไม่เหมาะสมเหล่านี้จำต้องปราบปรามด้วยความคิดอย่างจริงๆจังๆจึงจะเรียบร้อยลงได้

ตามปกติ แม้จะในสมัยก่อนมหาสงคราม พลเมืองของเยอรมันก็ได้เพิ่มมากขึ้นอย่างน่าพิศวง

และกลายเป็นปัญหาอันสำคัญในเรื่องที่จะหาอาหารมาเลี้ยงพวกเหล่านี้ให้ทั่วถึงกัน

ปัญหาข้อนี้ย่อมเป็นปัญหาที่หนักมากในทางเศรษฐกิจ และการเมือง

แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าพวกเหล่านั้นหาได้จำนงปลงใจจริงๆ

ที่จะแก้ปัญหานี้ให้ตกไปโดยเร็วไม่

คงถือเอาความคิดในการหาดินแดนเพิ่มเติมและทำสงครามเศรษฐกิจด้วยวิธีบำรุงอุตสาหกรรมอย่างไม่จำกัด

แต่จุดอ่อนแอประการสำคัญนั้นยังหามีใครคำนึงถึงไม่

เช่นการยกฐานะชาวนาให้สูงขึ้นเป็นต้น

ถ้าหากสภาพของพวกนี้ยังคงตกต่ำอยู่ตราบใด

กรรมกรก็จะพากันหลั่งไหลเข้ามายัดเยียดหางานทำอยู่แต่ในเมืองใหญ่ๆ

ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆมากมายหลายอย่างจนในที่สุดทำให้ดุลย์ในเรื่องนี้เสียไป

ความแตกร้าวในระหว่างคนมั่งมีและคนจนก็เกิดมากขึ้น

ความร่ำรวยจะต้องมารวมอยู่โดยใกล้ชิดกับความยากจนอย่างที่จะหลีกเลี่ยงเสียมิได้

ความยากจนและสภาพคนไม่มีงานทำจะก่อให้เกิดอลเวงขึ้นในหมู่พลเมืองในนครใหญ่ๆนั้น

และจะยังผลให้เกิดความขมขื่นขึ้นแก่ปวงชนทั้งหลาย

และแม้แต่การบำรุงอุตสาหกรรมของประเทศก็ตามก็ยังไม่ได้รับผลไม่ดีเท่าใดนัก

การค้าซึ่งถือกันว่าเป็นหลักสำคัญอีกประการหนึ่งของประเทศจะก่อให้เกิดพระเจ้าเงินตราซึ่งทำให้มนุษย์ต้องกลายเป็นทาสของเงินทุน

เห็นเงินเป็นพระเจ้าต้องคอยรับใช้และโค้งคำนับทุกๆคนเพื่อเงิน

สิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นต้นเหตุแห่งการเสื่อมทางศีลธรรมและจรรยาได้ง่าย

และจะก่อผลเสียหายให้แก่ชาติ เมื่อถึงคราวที่ชาติต้องการความเสียสละอย่างใหญ่หลวงจริงๆ

เพราะจะต้องสู้หน้ากับภยันตรายทั้งหลายแหล่

เยอรมนีจะต้องพร้อมอยู่เสมอที่จะใช้ดาบให้เป็นประโยชน์

จนกว่าจะเป็นที่มั่นใจว่าจะมีขนมปังพอที่จะเลี้ยงผู้คนในประเทศได้โดยวิธีสงบ

อย่างไรก็ตาม ยังนับว่ามีบางสิ่งไม่เหมาะอยู่บ้าง

เพราะอำนาจเงินสามารถจะหนุนทุกๆสิ่งให้กลับไปตรงกันข้ามกับทางที่มันควรจะไป

เมื่อถึงคราวที่กษัตริย์ประสงค์ในการเสียสละเพื่อปิตุภูมิ

ก็กลับไม่ได้รับผลเท่ากับที่ควรจะได้และแม้แต่บิสมาร์กก็ยังคิดไม่ถึงจุดอันตรายในเรื่องนี้นัก

แต่ในทางปฏิบัติ อำนาจเงินทำให้เสื่อมถอยคุณธรรมความดีลงไปเป็นอันมาก

เพราะเงินจะต้องมาก่อนสิ่งใดทั้งหมด ฉะนั้นเมื่อถึงคราวจะต้องดำเนินไปในทางใดๆ

อำนาจอาวุธย่อมจะคลายความสำคัญไปแล้วเป็นอันมาก

ก่อนที่จะเกิดการรวมเงินทุนของเยอรมนี เพื่อดำเนินไปในการออกหุ้นต่างๆ

อุตสาหกรรมของเยอรมันบางส่วนได้พยายามต่อต้านกับอันตรายของเงินทุนที่จะมาบังคับเอาโดยทางอ้อม

แต่ในที่สุดก็ต้องพ่ายแพ้แก่อำนาจเงิน

ซึ่งก่อขึ้นโดยองค์การอันได้รับความสนับสนุนจากคนบางคน

เหล่านี้คือการเคลื่อนไหวของลัทธิมาร์กซิสต์โดยแท้ การทำสงครามต่อต้านกับอุตสาหกรรมหนักของต่างประเทศ

นับได้ว่าเป็นชั้นแรกแห่งนโยบายนี้ด้วยความช่วยเหลือแห่งลัทธิมาร์กซิสต์

และย่อมมีทางเดียวที่จะทำได้สำเร็จคือเอาชนะลัทธิมาร์กซิสต์ด้วยการปฏิวัติ

ขณะที่ข้าพเจ้าเริ่มเขียนถ้อยคำเหล่านี้นั้น ความจริงในทางปฏิบัติได้เกิดขึ้นแล้ว

โดยการโจมตีรถไฟแห่งรัฐโดยนายทุนต่างประเทศ คณะโซเชียลเดโมแครตกำลังทำงานของเขาอย่างแข็งขันมาก

เมื่อสงครามเลิกใหม่ๆมีนายทุนซึ่งเป็นคนสำคัญในทางอุตสาหกรรมและค้าขาย

ชื่อ สตินเนส ได้กล่าวไว้ในทำนองเป็นหลักว่า

"การอุตสาหกรรมและการค้าขายจะทำให้เยอรมันลืมตาอ้าปากได้อีกครั้งหนึ่ง"

และหลักข้อนี้ก็ได้มีพวกป่าวข่าวของรัฐบุรุษบางคนส่งเสริมเป็นอันมาก

อันเป็นเหตุการณ์ครั้งแรกในโชคชะตาของเยอรมัน นับแต่ได้ปฏิวัติเป็นต้นมา

อีกอย่างหนึ่งซึ่งเป็นผลร้ายแก่ประเทศเมื่อก่อนเกิดสงครามก็คือ

ความมีใจไม่แน่นอนของพลเมือง พวกเหล่านั้นไม่สู้จะมั่นใจในเรื่องใดได้จริงจังเลย

เพราะความไม่รู้จริงและไม่มั่นใจจริงเช่นนี้

จึงอาจเห็นได้ว่าวิธีการศึกษาของเรายังไม่สมบูรณ์เพียงพอ

ก่อนมหาสงคราม มีจุดอ่อนแอในการศึกษาของเยอรมนีอยู่มากมายหลายอย่าง

เพราะนอกจากจะให้ความรู้ในทางตำราและในทางปฏิบัติบ้างเล็กๆน้อยๆแล้ว

ก็ไม่มีอะไรอื่นอีก ไม่มีการสั่งสอนให้รู้จักรับผิดชอบและมีกำลังใจ มีความสามารถที่จะฟื้นฟูกำลังในทางปฏิบัติให้เกิดขึ้น

ผลของการอบรมดังที่เป็นอยู่ จึงทำให้ผู้ที่ได้รับการอบรมเป็นคนไม่เข้มแข็งพอ

ความจริงถ้าได้รับการอบรมที่ถูกต้องแล้ว ชาวเยอรมันจะเป็นคนเข้มแข็งและรู้จักรับผิดชอบมากกว่านี้

การที่ขาดกำลังใจอันเข้มแข็งนี้เองที่ทำให้ชาวเยอรมันกลายเป็นคนที่ไม่น่าเคารพนับถือมากนัก

ประวัติศาสตร์คือประวัติศาสตร์และความจริงก็คือความจริง

เราจะมีกษัตริย์และรัฐบุรุษผู้สามารถรวมอยู่ในคนๆเดียวกันได้โดยยาก

ความดีและความสำคัญของกษัตริย์ย่อมจะรวมกันอยู่ในคนๆเดียวกันได้โดยไม่ง่ายนัก

ในหลายๆศตวรรษเราอาจพบคนลักษณะนั้นได้แต่เพียงคนเดียว

เช่น เฟรเดอริค มหาราชเป็นต้น

โดยมากมักจะว่าอะไรว่าตามกัน จนกษัตริย์เองก็ต้องเชื่อคนกลุ่มน้อยที่ล้อมหน้าล้อมหลังอยู่ตลอดเวลา

มีเหตุผลบางประการที่ทำให้มีการสละสัญชาติและปิตุภูมิกันได้ง่ายยิ่งกว่าชาวชาติอื่นๆ

ทั้งนี้เพราะถือภาษิตที่ว่า “เมื่อเรามีหมวกอยู่ในมือแล้ว เราย่อมจะไปได้ทั่วโลก”

ผลแห่งการศึกษาผิดๆเช่นนี้ ทำให้ผู้ได้รับการศึกษาไม่มีความสามารถพอในการที่จะรับผิดชอบด้วยตนเอง

ยิ่งอยู่ในระบบกษัตริย์ด้วยแล้วก็ยิ่งไปกันใหญ่ ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างเหตุการณ์ ๒-๓ ครั้ง

ซึ่งเกิดขึ้นแก่ข้าพเจ้าดังต่อไปนี้ ในวงการหนังสือพิมพ์ย่อมเห็นกันว่าหนังสือพิมพ์นั้นคือ

“มหาอำนาจ" อันหนึ่งในประเทศและเป็นความจริงที่หนังสือพิมพ์มีความสำคัญอย่างมากมาย

สิ่งที่หนังสือพิมพ์กระทำไปก็คือการให้แนวศึกษาแก่ผู้ที่มีอายุแล้วในทางการเมืองและอื่นๆ

เพราะฉะนั้นเป็นหน้าที่ที่รัฐจะต้องคอยระมัดระวังมิให้ประชาชนในประเทศ

ได้ครูที่ชั่ว,โง่หรือสอนวิชาผิดๆและต้องคอยระวังมิให้การศึกษาของประชาชน

ดำเนินไปในแนวที่ผิดทั้งต้องระวังมิให้หนังสือพิมพ์เผยแพร่อิทธิพลของตนแก่ประชาชนได้

เพราะการกระทำของหนังสือพิมพ์นั้น มิใช่กระทำเพียงครั้งคราว

แต่หากกระทำสืบเนื่องต่อๆกันไปซึ่งก่อให้เกิดอิทธิพลอันใหญ่ยิ่งได้โดยตรงที่สุดและมั่นคงที่สุด

ความสำคัญของหนังสือพิมพ์นั้นอยู่ที่แนวการสอนซ้ำๆกัน

ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะนำการสอนให้มุ่งไปในจุดเดียวกัน

และต้องมิให้แนวสอนผิดไปจากจุดที่รัฐบาลมุ่งอันเรียกกันว่า "เสรีภาพของหนังสือพิมพ์"

รัฐจึงจำต้องคอยควบคุมหนังสือพิมพ์ ซึ่งได้แก่การเตือนมิให้หนังสือพิมพ์ละเลยต่อหน้าที่ที่จะทำให้ชาวเยอรมันมั่งคั่งและมีความสุขแต่เพียงประการเดียว

เท่ากับเป็นการให้การศึกษาโดยทั่วๆไปแก่พลเมือง

เพื่อให้ดำเนินไปเป็นประโยชน์ของชาติและประเทศจริงๆแต่เพียงความมุ่งหมายเดียว

สิ่งซึ่งหนังสือพิมพ์เสรีนิยมได้นำลงไปก่อนหน้าจะเกิดมหาสงครามนั้น

ก็คือการขุดหลุมฝังชาติและประเทศเยอรมนีเราตรงๆนี่เอง

ส่วนหนังสือพิมพ์โกหกพกลมของพวกมาร์กซิสต์นั้นเป็นอันไม่ต้องบอกก็คงจะรู้ได้ว่าเป็นเช่นไร

เพราะจุดประสงค์ของหนังสือพิมพ์พวกนี้ก็เห็นชัดแล้วว่าต้องการแสดงให้ทำลายอำนาจสูงสุดของประเทศ

และนำประเทศไปสู่ความเป็นทาสของเงินทุนต่างชาติและโดยเฉพาะคือของพวกยิว

ซึ่งเป็นนายหนังสือพิมพ์เหล่านี้อยู่ ก็เมื่อเช่นนี้ประเทศจะควบคุมมิให้หนังสือพิมพ์กลายเป็นยาพิษได้อย่างไรเล่า?

ขอตอบว่าง่ายมาก คือในชั้นแรกตักเตือนอย่างอ่อนๆเพียง ๒-๓ ครั้ง

และปรับบ้างเล็กๆน้อยๆ ในกรณีที่ทำผิดไม่มากนักเท่านี้ก็เพียงพออยู่แล้ว

แต่การป้องกันหนังสือพิมพ์ซึ่งส่วนมากยิวควบคุมซึ่งทำลายชาติอยู่ทีละเล็กละน้อย

ในสมัยนั้นแทบจะกล่าวว่าไม่มีเสียเลยก็ว่าได้ ไม่มีการตรวจตราบทนำ ไม่มีการกำหนดจุดประสงค์หรือแนวเขียนใดๆทั้งนั้น

เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ทำผิดจุดสำคัญอย่างยิ่ง กล่าวคือไม่ได้เล็งเห็นวิธีการต่อต้านหนังสือพิมพ์เหล่านี้เสียแต่แรกๆ

และไม่ได้เลือกหาวิธีหรือแผนการใดๆที่จะยับยั้งหนังสือพิมพ์พวกนั้นไว้เสียก่อน

เมื่อถูกพวกหนังสือพิมพ์ที่เป็นงูพิษเหล่านี้กัดเอาทีไร รัฐบาลก็จัดการเก็บพวกเหล่านั้นเสียคนละ ๒-๓ สัปดาห์บ้าง ๒-๓ เดือนบ้างแล้วแต่เหตุการณ์

แต่ก็คงปล่อยให้รังงูพิษเหล่านี้คงดำเนินอยู่ได้ต่อไปด้วยความสงบซึ่งนับว่าเป็นการกระทำที่ผิดอย่างยิ่ง

หนังสือพิมพ์บางฉบับเช่น Frankfurter Zeitung เป็นหนังสือพิมพ์ที่ดีจริงๆ

มีการโต้เถียงกันอย่างสุภาพไม่หยาบคายและด้วยหลักวิชาที่เป็นประโยชน์

ทำให้เป็นที่นิยมของผู้ที่มีความรู้ทั้งหลาย แต่พวกที่ได้รับการศึกษาครึ่งๆกลางๆ

มักชอบบทความที่ยิวเขียนความเห็นใดๆลงในหนังสือพิมพ์

ซึ่งโดยปกติก็มักจะใช้ภาษาที่ไม่สุภาพและมักจะกลั่นข้อความอันเป็นพิษแก่ปวงชน

ให้แก่ผู้อ่านบรรดาหนังสือพิมพ์ประเภทหนึ่งที่เรียกว่า "หนังสือพิมพ์ของผู้ทรงความรู้"

ยิ่งกว่านั้นยังพยายามหลอกลวงให้ผู้อ่านหลงเชื่อว่าเขาใช้ความรู้และความจริงอันสมควรจะเชื่อถือเป็นหลักได้เสมอ

ซึ่งแท้จริงคำพูดเหล่านั้นล้วนแต่เป็นเครื่องมือแสดงจุดประสงค์อันไม่น่าเผยแพร่ทั้งนั้น

และบรรดาหนังสือพิมพ์ประเภทค่อยยังชั่วอย่างเช่น แฟรงฟุตเตอร์ไซตุงและเบอร์ลินเนอร์ตาโกบรัทก็ยังอุทธรณ์ช่วยสนับสนุนอยู่เสมอ

การที่ปล่อยให้หนังสือพิมพ์เหล่านี้ดำเนินอยู่ได้โดยอิสระ

จึงเท่ากับนำผลเสียให้แก่ประเทศทีละเล็กละน้อย

ซึ่งไม่ช้าไม่นานนักก็จะเห็นได้ชัดว่าเป็นภัยเพียงไร

ข้าพเจ้าเห็นว่าพวกเราๆรุ่นใหม่นี้

ถ้าหากได้ผู้นำที่ดีๆแล้ว ย่อมจะเอาชนะอันตรายเหล่านี้ได้โดยไม่ยากนัก

ข้าพเจ้าหวังอย่างยิ่งที่จะได้เห็นหนังสือพิมพ์ต่างๆอยู่ในมือของรัฐบาลโดยตรง

เพื่อควบคุมการศึกษาของประชาชนให้อยู่ในระบอบที่ดี

และเพื่อมิให้อิทธิพลของต่างประเทศเข้ามาครอบงำนำไปสู่ความพิบัติได้

บรรดานักเขียนยิวเหล่านี้มักจะอุทธรณ์ที่จะเขียนเรื่องเลวๆลงพิมพ์ได้อย่างเสรี

ในเมื่อมีผู้ใดไปกระชากรังของมันออกเสีย

เราจึงควรทำถ้าหนังสือพิมพ์เหล่านี้บริการประเทศ

และอย่าปล่อยให้ตกไปอยู่ในมือคนของต่างชาติและศัตรู

การปฏิบัติเช่นนี้จะช่วยแบ่งเบาภาระให้แก่ลูกหลานดียิ่งกว่าในสมัยปู่ย่าตายายเสียอีก

ลูกระเบิดลูกเล็กๆขนาด ๓๐ เซนติเมตรก็ยังจะให้เสียงดังกว่าคำพูดของนักหนังสือพิมพ์ยิวหลายพันคนนัก

ฉะนั้นเราควรใช้ลูกระเบิดเหล่านี้เสียที

การศึกษาทั้งมวลจึงต้องวางหลักเกณฑ์ให้เป็นประโยชน์สำหรับเด็กๆ

จะได้อ่านในเวลาว่างและกล่อมเกลาความเจริญของเด็กเหล่านั้นให้ยิ่งๆขึ้นไป

แทนที่จะให้เด็กใช้เวลาด้วยความเกียจคร้านเที่ยวไปถ่ายรูปบ้านช่อง

หรือเที่ยวเกะกะไปตามถนนหนทางหรือแม้แต่จะนอนขี้เกียจอยู่กับบ้าน

เราจะต้องทำให้เด็กเหล่านั้นได้เรียนรู้ความจริงแห่งชีวิต

ซึ่งเขาจะต้องเผชิญในเวลาข้างหน้า

เขาจะได้แข็งแรงเพียงพอเมื่อถึงเวลานั้น

การตระเตรียมอบรมในแนวนี้จึงเป็นวิธีการศึกษาของยุวชน

และจะต้องไม่แต่เพียงกลั่นความรู้อัดให้แก่เด็กเท่านั้น

แต่ยังจะต้องกล่อมเกลาให้เด็กรู้จักทำการใดๆเพื่อชาติด้วย

และต้องไม่ปล่อยให้เด็กหลง ไปในคำโฆษณาที่ร้ายอันเป็นภัยแก่เชื้อชาติของเราเอง

การต่อสู้กับสิ่งชั่วร้ายต่างๆที่จะทำอันตรายให้แก่จิตใจของปวงชนนี้

จะต้องดำเนินไปพร้อมกับการป้องกันความเจริญทางร่างกายของเด็กด้วย

ทุกวันนี้ชีวิตของเราเหมือนเตียงซึ่งจะรองรับความคิดอันเกี่ยวแก่กามารมณ์และสิ่งล่อใจทั้งหมด

ถ้ามองดูเงินที่เสียไปเป็นค่ารื่นเริงต่างๆ เช่นละครและภาพยนตร์แล้ว

จะเห็นได้ว่าเป็นจำนวนมากมายเพียงไร

การรื่นเริงต่างๆชวนให้เด็กดำเนินไปในทางที่ผิด

จะทำให้ชีวิตเด็กมุ่งไปสู่จุดอันตรายในอนาคตได้

ชีวิตของประชาชนจะต้องเป็นอิสระจริงๆไม่ขึ้นแก่สิ่งแวดล้อมอันเลวทราม

ซึ่งดำเนินไปผิดความจริง เพราะฉะนั้นรัฐจึงจำต้องเข้าควบคุมการละเล่นเหล่านี้

ให้เป็นประโยชน์แก่พลเมืองจริงๆทั้งในทางจิตใจและร่างกาย

สิทธิและเสรีภาพของปวงชนเกี่ยวแก่การนี้จะต้องมาเป็นชั้นที่ ๒ รองจากความคงอยู่ของเชื้อชาติเยอรมันอันเป็นส่วนรวม

ในส่วนศิลปและวัฒนธรรมก็เช่นเดียวกัน

ยุวชนของเราไม่ได้พบศิลป์ในพิพิธภัณฑ์ (Kunststate) ใดๆทั้งสิ้น

เพราะศิลป์ที่วางโชว์อยู่ ณ ที่นั้นเป็นศิลปชนิดมีป้ายติดไว้ว่า “สำหรับผู้ใหญ่เท่านั้น” เป็นส่วนมาก

เราจึงต้องหาทางที่จะควบคุมบรรดาสิ่งที่จะกล่อมเกลาเด็กให้ดี

ไม่ใช่เพื่อเอาใจผู้ใหญ่ในประการอื่นๆเป็นต้นว่าทางกวีนิพนธ์

เราจะนำกวีนิพนธ์ของเยอรมันใหม่ๆไปเทียบกับของสซิลเล่, เกอเต้หรือเช็กสเปียร์มิได้เลย

สมัยใหม่มิได้สร้างบทกวีที่พอใช้ได้ให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศ

และยังสาดโคลนทำให้บทกวีอันไพเราะของนักกวีโบราณเสื่อมเสียไปอีกด้วย

สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดความน่าสลดใจในวัฒนธรรมของเยอรมันสมัยก่อนสงครามอย่างยิ่ง

ไม่แต่เยอรมันใหม่จะมิได้มีศิลปและวัฒนธรรมที่ดีพอเท่านั้น

ยังซ้ำแสดงรังเกียจเดียดฉันท์ในวัฒนธรรมอันใหญ่ยิ่งครั้งก่อนๆนั้นเสียด้วย

สิ่งที่เรียกว่าวัฒนธรรมเหล่านี้มิได้มีพลังใดๆที่จะช่วยให้เกิดการสร้างสรร

ไม่ว่าในการแสดงละครหรือวรรณคดี จะเห็นได้ว่าไม่มีวัฒนธรรมอันใดที่จะเข้าขีดอันควรสรรเสริญได้เลย

และเยอรมันสมัยใหม่ยังกลับเห็นวรรณกรรมเก่าๆ และบทละครเก่าๆนั้นล้าสมัยไม่ควรชมเสียด้วยซ้ำ

ในการศึกษาเกี่ยวกับทางศาสนาก่อนมหาสงคราม

จะเห็นได้ว่าการศึกษาในเรื่องเหล่านี้เป็นไปอย่างบกพร่องแม้จะได้มีการเผยแพร่สั่งสอนในทวีปต่างๆ

เช่น เอเชียและแอฟริกา แต่ก็ได้รับผลไม่สู้จะเป็นที่น่าพอใจนัก

สู้การเผยแพร่ของศาสนามะหะหมัดเองก็ยังไม่ได้

บรรดาผู้เสื่อมความนิยมในศาสนาก็ปรากฏเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว

อาจนับเป็นจำนวนล้านขึ้นไปก็ว่าได้ก่อให้เกิดผลคือศีล ธรรมและจรรยาได้เสื่อมทรามไปเป็นอันมาก

ทุกหนทุกแห่งปรากฏว่ามีการคัดค้านหลักศาสนาอย่างรุนแรง

ตามทางปฏิบัติปรากฏว่ามนุษย์ในโลกไม่มีความเชื่อถือศาสนาเท่าใดนัก

ทุกวันนี้ชาวเยอรมันมิได้เป็นนักปราชญ์ไปเสียหมดทุกคน

ฉะนั้นความเชื่อในศาสนาจึงนับได้ว่าเป็นประโยชน์อันสำคัญ

ที่จะกำหนดรากฐานแห่งชีวิตในทางธรรมจรรยาของบุคคลเหล่านั้นได้เป็นอย่างดี

ถ้าหากหลักศาสนาและความเชื่อถือในศาสนาเข้าจับใจคนทุกๆคนแล้ว

เราจะเห็นได้ว่าจะก่อประโยชน์ให้แก่มวลชนเป็นอย่างมากที่สุด

พวกเราจะได้มีธรรมเนียมประเพณีที่คล้ายคลึงกัน

จริงอยู่ผู้ที่มีวัฒนธรรมดีพอแล้วหลายพันคน

อาจดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีเหตุผลและโดยสงบที่สุด

แต่ขอให้ระลึกถึงคนอื่นอีกหลายล้านคนที่ยังเหลืออยู่นั้นบ้าง

ว่าเขาจะอยู่ด้วยอาการเช่นไร

กฎหมายจำเป็นสำหรับประเทศอย่างไร

หลักการศาสนาย่อมจำเป็นสำหรับมนุษย์เช่นเดียวกัน

ศาสนาจะทำให้มวลชนอยู่ได้ในระบอบอันดี การไม่มีศาสนาย่อมเหมือนกับการไม่มีกฎหมาย

ซึ่งคงจะก่อผลให้ประเทศกลายเป็นอนาธิปไตยและเต็มไปด้วยความคิดที่จะทำลายล้างศาสนาเสียให้หมดสิ้น

นักการเมืองทั้งหลายจึงควรคำนึงถึงคุณค่าของศาสนาให้จงหนัก

ศาสนามิได้มีแต่ส่วนบกพร่องเท่านั้นในศาสนาย่อมมีคุณความดีและประโยชน์สำหรับมนุษย์ได้มาก

นอกจากคนโง่หรือผู้ต้องอาชญาเท่านั้นจึงจะเห็นเฉพาะในทางชั่วของศาสนาโดยเฉพาะ

ความจริงที่ทำให้พลเมืองคำนึงถึงในแง่ร้ายของศาสนาย่อมนับเนื่องมาแต่คณะพรรคการเมืองบางคณะที่เห็นว่า

อาจจะเอาศาสนามาเป็นที่พึ่งได้และได้แอบอิงอิทธิพลของศาสนาเข้ามาเป็นเครื่องมือหาอำนาจในทางการเมือง

วิธีการเช่นนี้ย่อมเป็นผลดีแก่สมาชิกเลวๆแห่งรัฐสภาบางท่าน

แต่ไม่อาจจะเป็นผลดีแก่ศาสนาได้อย่างไรเลย ยิ่งกว่านั้นยังจะทำให้มหาชนเห็นไปว่าศาสนาเป็นเครื่องทำให้วัฒนธรรมและจรรยาของชาติเสียไปด้วยซ้ำ

ความยุ่งเหยิงและเสียหายของชาติประการต่างๆดังกล่าวแล้ว

ย่อมจะไม่แสดงออกมาให้เห็นได้ชัดนัก จนกว่าสภาวการณ์ต่างๆจะตึงเครียด

แต่เมื่อทิ้งไว้ดังที่เป็นมาแล้ว ก็ย่อมจะก่อความเสียหายได้หลายประการ

เป็นต้นว่าทำให้ความเข้มแข็งเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชาติเราต้องถูกทำลายเสื่อมคุณค่าไปได้เหมือนกัน

แม้แต่ในวงการเมืองทุกคนก็อาจเห็นได้ชัดว่าเต็มไปด้วยความเหลวไหลเพียงไร

ซึ่งถ้าหากไม่แก้ไขให้ดีขึ้นกว่านี้แล้ว ย่อมจะทำให้ชาติถึงซึ่งความล่มจมได้ง่าย

และยังจะทำให้นโยบายต่างๆของประเทศต้องเสียหายไปอีกด้วย

มีหลายคนที่เพ่งพินิจดูความบกพร่องต่างๆเหล่านี้ด้วยความกระหายและร้อนใจแทน

เขาเหล่านั้นย่อมรู้ถึงความอ่อนแอภายในของประเทศได้อย่างดี

แต่มิได้มีหน้าที่ในทางการเมืองโดยเฉพาะ

ในระยะนี้ย่อมมีเสียงกล่าวขานกันว่า “นับแต่ได้ปฏิวัติมาแล้ว ระบอบรัฐสภามิได้ประสพผลอันเป็นที่น่าพอใจเลย"

เป็นความจริงที่สภาพการต่างๆมิได้ดีขึ้นกว่าครั้งก่อนปฏิวัติ

แต่ความล่มจมของเยอรมนีนั้นหาได้เนื่องมาจากระบอบการปกครองไม่

ความเสื่อมอิทธิพลแห่งรัฐสภานั้นย่อมเนื่องมาจากการกระทำครึ่งๆกลางมากกว่าอย่างอื่น

นโยบายแสวงหาสัมพันธมิตรก็ได้เป็นไปอย่างอ่อนแอครึ่งๆกลางๆ

จริงอยู่ทุกคนต้องการความสงบแต่ก็ไม่มีใครที่จะช่วยหันหางเสือของประเทศให้พ้นจากสงครามได้

นโยบายเกี่ยวกับโปแลนด์ก็เช่นเดียวกัน

ผลจึงเกิดขึ้นว่าทั้งเยอรมนีและโปแลนด์ย่อมจะมีชัยชนะมิได้ในเมื่อเป็นปรปักษ์กับรัสเซีย

แต่เยอรมนีก็ยังหาได้รับผลในการวางรูปนโยบายเท่าที่ควรจะเป็นไม่

ปัญหาแคว้นอัลซาสลอเรนก็คงเป็นปัญหาครึ่งๆกลางๆ เช่นเดียวกันกับปัญหาอื่นๆเหมือนกัน

แทนที่จะโจมตีในเรื่องนี้กับฝรั่งเศสให้เข้มแข็งจริงๆ

ตามหลักที่ว่าเอาให้ได้ทั้งหมด แต่ผู้มีอำนาจกลับดำเนินนโยบายผ่อนปรน ยอมให้อำนาจแก่ฝรั่งเศสจนสิ้น

และผู้ทำลายชาติด้วยเหตุต่างๆเหล่านี้ก็ยังคงดำรงตำแหน่งสำคัญของคณะพรรคอยู่ได้คือ เว็ตเตอเล่ซึ่งอยู่ในคณะพรรคกลาง

ขณะเดียวกับที่พวกยิวและมาร์กซิสต์เผยแพร่คำหลอกลวงเกี่ยวแก่ลัทธิทหารของเยอรมนีไปทั่วโลก

โดยมีหนังสือพิมพ์ของมาร์กซิสต์เป็นเครื่องมือและพยายามทำลายเยอรมนีในทุกๆทางนั้น

ฝ่ายนิยมมาร์กซิสต์และพรรคเดโมเครติคก็ปฏิเสธที่จะไม่สร้างกำลังทัพของเยอรมนีขึ้นเลย

การที่ไม่พยายามต่อสู้เพื่อเสรีภาพและอิสรภาพให้แก่เยอรมนีเช่นนี้เอง

เป็นผลทำให้การป้องกันปิตุภูมิเป็นไปอย่างอ่อนแอที่สุด ผลร้ายแห่งการปกครองแบบกษัตริย์นั้น

อยู่ที่ว่าอำนาจการปกครองมาจากเบื้องบนและทำให้คนทั่วไปไม่มีสิทธิ์มีเสียงในการปกครองของประเทศเลย

และตราบเท่าที่ทุกสิ่งทุกอย่างยังคงดำเนินไปด้วยดี

เหตุการณ์ทั้งหลายก็คงพอจะเรียบร้อยอยู่ได้บ้าง

แต่รัฐบาลใหม่เต็มไปด้วยความอ่อนแอต่างๆนานาและไม่มีสัมปชัญญะด้วยแล้ว

ความเลวร้ายจะเกิดมีขึ้นในประเทศได้สักเพียงไหนเล่า?

ความเชื่อฟังอย่างล้าสมัยกับการเชื่อถือแบบเด็กๆย่อมจะแสดงให้เห็นว่าเป็นความชั่วร้ายอย่างที่สุด

ความสามารถของผู้นำประเทศในระบบกษัตริย์และการวุ่นวายของนักการเมืองผู้โลภ

รวมทั้งสถาบันต่างๆประกอบด้วยอิทธิพลของข้าราชการและกองทัพ

เหล่านี้ย่อมอยู่เหนือคณะพรรคการเมืองใดๆจึงย่อมมีการแสวงหาประโยชน์ให้ตนเองได้อย่างมากมายยิ่งเสียกว่าโอกาสที่สมาชิกรัฐสภาส่วนมากจะพึงปฏิบัติ

ผลดีและผลร้ายของการบริหารใดๆย่อมเกิดขึ้นได้ดังได้กล่าวข้างต้น

กองทัพบกย่อมจะสอนอุดมคติบางอย่างและสอนให้รู้จักการเสียสละเพื่อความยิ่งใหญ่ของปิตุภูมิ

แต่ในขณะเดียวกันหน่วยอื่นๆพากันเรียกร้องถึงความโลภโมโทสันและลัทธิวัตถุนิยม

ทหารย่อมประสงค์ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและให้รู้จักความสามัคคีรวมกันของชาติ

รวมทั้งต่อต้านกับการแบ่งชั้นแบ่งเหล่า แต่แม้กระนั้นก็ยังมีจุดอ่อนแอที่ยังบกพร่องอยู่บ้างบางประการคือการยอมให้ผู้สมัครได้เข้าเป็นทหารเพียงปีเดียว

ที่ว่าบกพร่องก็เพราะว่าเป็นการทำลายหลักสมภาพ

และเป็นการแยกชั้นคนที่ได้รับการศึกษาดีๆมาแล้วกับคนทั่วๆไปที่ควรจะต้องอยู่ในหลักใหญ่เท่าเทียมกัน

ซึ่งทำให้ผู้สมัครได้ประโยชน์เป็นพิเศษเฉพาะเหล่า

ทั้งทำให้เห็นเป็นการแบ่งชั้นมนุษย์ออกเป็นสูงต่ำผิดกับคนทั่วไป

กองทัพจะมีสมรรถภาพที่ดีได้ต้องไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะออกเป็นผู้ที่มีความรู้มากหรือมีความรู้น้อย

อย่างไรก็ตามอาจจะกล่าวได้ว่าไม่มีสิ่งใดในโลกที่ปราศจากความบกพร่องเสียทีเดียว

ความยิ่งใหญ่ในการงานที่กองทัพบกของประเทศได้กระทำไป

ย่อมเห็นได้อย่างชัดแจ้ง กองทัพบกย่อมไม่เลื่อมใสในวิธีการของพวกยิว-เดโมเครติค

เพราะย่อมมีการอบรมสั่งสอนกันอยู่แล้วเป็นปกติว่าจะต้องถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์

กองทัพบกนับถือผู้นำมากกว่าเสียงส่วนข้างมาก คุณความดีอันยิ่งใหญ่อีกประการหนึ่งก็คือ

ทุกๆปีกองทัพบกได้สอนคนหนุ่มๆที่ถูกเกณฑ์ให้มาเป็นทหารจำนวน ๓๕๐,๐๐๐ คน

รู้จักความสง่างามแห่งพละกำลัง สอนให้ลืมความอ่อนแอและให้รู้จักทำตนให้มีร่างกายแข็งแรงปานเหล็กกล้า

ในเวลา ๒ ปีนี้จะสอนให้คนหนุ่มๆรู้จักการบังคับบัญชา

ทุกคนจะมองดูรู้ได้โดยไม่ยากนักว่า คนใดได้เคยผ่านทหารมาบ้างแล้ว

โดยพิเคราะห์จากท่าทางอันสง่างามของคนนั้นๆเป็นเกณฑ์

ทหารย่อมเป็นโรงเรียนของชาติเยอรมัน ฉะนั้นคนที่โลภจะอิจฉาริษยาและเห็นไปว่าประเทศไม่ควรมีกำลังทหารให้มากมาย

นอกจากทหารและแบบการปกครองของประเทศแล้ว เยอรมนีย่อมเป็นประเทศที่มีการปกครองและวิธีจัดองค์การที่ดีที่สุดในโลก

ข้าราชการของเยอรมันย่อมพร้อมไปด้วยคุณภาพอันดีซึ่งประเทศอื่นๆน้อยนักจะมีเหมือน

ในประเทศอื่นๆนั้นแม้หากจะมีข้าราชการที่ซื่อตรงก็จริง แต่ในทางความประพฤติและอุปนิสัยแล้ว

ย่อมจะเห็นได้ว่ายังไม่ฉลาดและยังล้าสมัยอยู่มากนัก

ข้าราชการของเยอรมันและเครื่องจักรแห่งการปกครองอื่นๆ

ย่อมเป็นที่น่าชื่นชมมากเพราะต่างรู้จักหน้าที่ของตนได้ดี

มิได้ทำตนให้ข้องแวะกับการเมืองในสมัยหัวต่อหัวเลี้ยวเลย

แต่เมื่อเกิดปฏิวัติขึ้นแล้ว ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลักการนี้

ผลได้เสียของคณะพรรคการเมืองต่างๆทำให้ความสามารถและคุณธรรมของเจ้าหน้าที่เหล่านี้ลดน้อยลงไปมาก

และก่อให้เกิดผลอันไม่เป็นที่น่าพอใจนัก ทั้งนี้จึงเห็นได้ว่าหลักทั้งสามประการของประเทศ

คือแบบของรัฐบาล, กองทัพบก, และคณะข้าราชการของเยอรมันเก่า

เป็นที่น่าชื่นชมยินดีในการบริหารงานให้แก่มหาอาณาจักรเก่านี้เป็นอย่างมาก

บทที่ ๑๑

ชาติและเชื้อชาติ

จากประวัติศาสตร์ย่อมจะเห็นตัวอย่างได้มากมายว่า

ทุกๆครั้งที่เลือดชาวอารยันต้องถูกผสมกับเลือดของคนต่ำๆนั้น

ก่อให้เกิดความเสื่อมทรามทางวัฒนธรรมอย่างใดบ้าง

ในอเมริกาเหนือพลเมืองโดยมากมีเลือดเยอรมันและได้ผสมกับเลือดคนถิ่นเดิมแต่เพียงน้อย

ก็ยังมีวัฒนธรรมสูงกว่าพวกอเมริกากลางหรือใต้ที่มีเลือดลาตินแต่ผสมกับชาวพื้นเมืองต่ำๆอย่างเปิดเผยและอิสระ

จากตัวอย่างข้างบนนี้เราย่อมเห็นได้ว่าการผสมระหว่างเชื้อชาติภายในประเทศนั้นให้ผลอย่างไรบ้าง

ชนชาวเยอรมันที่อยู่ในทวีปอเมริกาโดยมาก

มักจะร่วมสัมพันธ์ระหว่างพวกกันเองไม่ใคร่จะยอมให้เลือดชาวเยอรมันต้องผสมกับชาวชาติอื่น

ทั้งนี้ย่อมทำให้ชาวเยอรมันมีวัฒนธรรมอันสูงเป็นใหญ่เป็นโต

และเป็นที่เชื่อแน่ว่าอย่างไรเสียก็คงต้องดำรงความเป็นใหญ่เป็นโตได้ต่อไปเรื่อยๆ

จนกว่าจะยอมให้เลือดเยอรมันของตนต้องไปผสมกับชาวชาติอื่น

บางทีความคิดอ่านของผู้รักสงบอาจจะเป็นความคิดที่ดีก็เป็นได้

ถ้าได้บากบั่นจนเป็นใหญ่เป็นโตแต่ผู้เดียวด้วยลำแข้งของตนเอง

แต่อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติย่อมให้ผลว่าการนี้จะไม่กระทบกระเทือนถึงคนส่วนมาก

จึงอาจสรุปให้เห็นได้ง่ายๆว่าในชั้นแรกต้องต่อสู้เสียก่อนแล้วภายหลังจึงไปสู่ความสงบ

หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่ง มนุษยธรรมย่อมจะผ่านขีดสูงสุดแห่งความเจริญ

และในที่สุดแทนที่จะได้รับความคิดอ่านในทางศีลธรรม

กลับกลายเป็นรับเอาลัทธิป่าเถื่อนเข้ามาไว้อย่างเต็มที่

ซึ่งในที่สุดก็เต็มไปด้วยความอลเวง

บางคนอาจจะหัวเราะเยาะหลักนี้

แต่ความจริงในเรื่องนี้ตราบใดที่โลกยังหมุนอยู่ในห้วงอวกาศมาแล้วเป็นเวลาหลายล้านปี

ก็ยังคงเป็นความจริงอยู่ต่อไปอีกเสมอ

ถ้าคนเราไม่พากันลืมกฎธรรมชาติในข้อนี้เสีย

สิ่งที่เราควรจะชื่นชมยินดีในโลกนี้คือ วิทยาศาสตร์, ศิลป, ความชำนาญทางเทคนิคและการค้นคว้า

เหล่านี้ย่อมจะเป็นหลักอันสำคัญที่ได้สร้างขึ้นโดยกลุ่มชาติเล็กๆ

ซึ่งเป็นชาติที่เจริญแล้วเพียงชาติเดียว

วัฒนธรรมอันนี้จะยังคงดำรงอยู่ประจำชาตินั้นเรื่อยๆไป

และถ้าหากสิ่งต่างๆดังกล่าวแล้วต้องถึงซึ่งความพินาศ

มันก็จะย่อมทำให้สิ่งสวยงามทั้งหลายแหล่ในโลกนี้ลงหลุมด้วยเช่นเดียวกัน

เราแบ่งเชื้อชาติของมนุษย์ออกเป็น ๓ พวก

คือพวกเริ่มสร้าง,พวกรักษาไว้,และพวกทำลายวัฒนธรรม

และชาวอารยันเท่านั้นที่ตามประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่าเป็นเชื้อชาติที่อยู่ในประเภทแรกประเภทเดียว

ชาวอารยันแม้จะอยู่กันเป็นหมู่เล็กหมู่น้อย

ก็ยังไม่คบค้าสมาคมกับชาวชาติอื่น

และย่อมได้รับความนับถือจากชาวชาติอื่นซึ่งเป็นชาติที่ต่ำกว่า

พวกเหล่านั้นจะเป็นผู้สร้างวัฒนธรรมขึ้นในประเทศที่อยู่หรือในประเทศที่ได้มาใหม่

และภายในเวลาเพียงสองสามศตวรรษ

พวกนี้จะสร้างวัฒนธรรมของตนขึ้นเองอนุโลมตามนิสัยใจคอและสิ่งแวดล้อม,ตามดินแดนที่อาศัย

ตลอดจนดินแดนของชาวชาติที่พ่ายแพ้ไป

แม้เวลาจะได้ล่วงไปนานสักเท่าใดก็ตาม

ชาวอารยันก็ยังถือในเลือดของตนอยู่เสมอ

ไม่ยอมให้เลือดของตนไม่บริสุทธิ์ด้วยการสัมพันธ์กับชาวชาติอื่นและตรงกันข้าม

กลับพยายามโน้มน้าวชาวชาติเดิมให้หันมารับวัฒนธรรมตามระบอบของตนด้วย

มิฉะนั้นแล้วตนก็จะเสียความยิ่งใหญ่แห่งสายโลหิต

อันจะเป็นจุดจบของบาปที่ตนจงใจปฏิบัติ

นับแต่เวลาที่ชาติต่างๆได้สร้างตัวเองมา

เราย่อมจะสังเกตความเจริญของชาตินั้นๆได้เป็นสำคัญ

ไม่ว่าจะมีใครยอมรับความจริงในเรื่องนี้หรือไม่

ซึ่งอาจสังเกตได้จากเครื่องหมายที่แสดงออกมาให้เห็นภายนอก

ซึ่งได้แก่การคิดค้นการสำรวจดินแดนใหม่ๆ, การก่อสร้าง, การวาดภาพและอื่นๆ

แต่จะเป็นเวลานานมากจนกว่าชาตินั้นๆ จะพบซึ่งความสำเร็จดังกล่าวแล้ว

ทั้งนี้อาจจะเปรียบได้เหมือนหนึ่งปัจเจกชนซึ่งฉลาดเฉลียวเป็นพิเศษ

ซึ่งกว่าจะเป็นคนดีได้ ต้องมีการอบรมสั่งสอนการกระทำและอื่นๆซึ่งจะกินเวลานาน

ชาติก็เช่นเดียวกันอาจจะต้องอาศัยปัจจัยบางอย่าง

เช่นโอกาสที่อาจแสดงออกได้เราอาจจะสังเกตความจริงในเรื่องนี้ได้อย่างง่ายดาย

เมื่อพิเคราะห์ดูชาติซึ่งเป็นผู้นำความเจริญอันเยี่ยมมาสู่โลก-คือชาวอารยัน

ในการสร้างวัฒนธรรมให้เจริญนั้น

เป็นความจำเป็นอยู่ว่าจะต้องอาศัยคน

ซึ่งมีความเจริญต่ำกว่าเป็นผู้ช่วยเหลือในตอนแรกๆ

วัฒนธรรมของมนุษย์เราต้องอาศัยสัตว์ร้ายต่างๆเอามาเลี้ยงให้เชื่อง

และต่อมาก็ได้เปลี่ยนแปลงมาเป็นวัตถุช่วยแรงอย่างง่ายๆซึ่งมนุษย์ด้วยกันเองที่ยังมีความเจริญอยู่ในขั้นต่ำกว่าเป็นผู้สร้างตามแนวคิดของผู้ที่เป็นหัวหน้า

ตามประวัติศาสตร์สมัยแรกๆมนุษย์ย่อมจะให้สัตว์ทำงานแทนตน

และในสมัยต่อมาก็ได้เปลี่ยนเป็นใช้ผู้ที่แพ้ในสงครามเป็นทาสทำงานแทน

ทาสต้องเป็นผู้ไถนาโดยใช้ม้าเป็นกำลังลากจูงคันไถ

คนโง่ๆที่หวังสงบเท่านั้นที่จะคิดว่าวิธีการเช่นนี้เป็นเครื่องหมายแห่งความชั่วร้ายของมนุษย์

แต่คนทั่วๆไปย่อมจะเห็นได้ว่าสิ่งต่างๆเหล่านี้ต้องเกิดขึ้นตามกาลสมัย

จนกว่าความเจริญต่างๆจะก้าวหน้าไปสู่จุดหมายปลายทาง

ความก้าวหน้าของมนุษย์นั้นเหมือนหนึ่งการขึ้นบันไดซึ่งไม่มีที่สิ้นสุด

คนเราจะไต่ไปถึงขั้นสูงก่อนเหยียบขั้นต่ำนั้นเป็นไปไม่ได้

ฉะนั้นชาวอารยันจึงต้องเดินไปในกรอบแห่งหลักการนี้เช่นกัน

จะดำเนินไปตามความนึกฝันของผู้หวังสงบสมัยใหม่ๆ

คือกระโจนขั้นเดียวถึงขั้นสูงนั้นไม่ได้

ชาวอารยันจึงต้องดำเนินไปตามแนวนี้

เสมือนหนึ่งมีการกำหนดกฎเกณฑ์ไว้แล้ว

ในขั้นแรกมีการใช้ผู้แพ้ทำงานภายใต้การควบคุมของตน

และตามความจำนงของตนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของตน

ชาวอารยันจะให้ความเป็นอยู่แห่งชีวิตแก่พวกเหล่านี้ดีกว่าที่เคยเป็นอยู่อย่างก่อนๆ

เมื่อครั้งตนเองยังมีเสรีภาพอย่างเต็มเปี่ยม

และต้องป้องกันภัยให้แก่พวกเหล่านี้ตลอดเวลา

ยิ่งนานวันเข้าเขาไม่เพียงจะกลายเป็นผู้ถืออำนาจในการปกครองเท่านั้น

จะต้องเริ่มสร้างวัฒนธรรมอันรุ่งเรือง

เริ่มเปลี่ยนแปลงภาษาคำพูดของคนเหล่านั้นให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ซึ่งในที่สุดก็จะทำให้การถือชั้นวรรณะระหว่างผู้แพ้กับผู้ชนะหมดไป

ชาวอารยันจะมีเลือดอันบริสุทธิ์ของตนเอง

จะต้องไม่ยอมปะปนกับพวกอื่นและพักอยู่ในเอเด็นซึ่งเขาได้สร้างขึ้นเพื่อพวกเขาโดยเฉพาะ

ชาวอารยันจะเสื่อมโทรมลงถ้าหากไปร่วมสัมพันธ์กับชนชาติอื่นๆ

และความเป็นอยู่จะไม่เจริญรุ่งเรืองขึ้นเป็นลำดับ

ในเมื่อมีการผสมกับคนเชื้อชาติอื่น

ถ้าการผสมยิ่งมากเข้า การตกต่ำก็จะมากขึ้นด้วย

จนกว่าจะได้ฟื้นฟูเชื้อชาติของเขาให้ดียิ่งๆขึ้นไปกว่า

เมื่อครั้งที่บรรพชนของเขาได้มีอยู่แล้ว

ถ้าหากการผสมพันธ์นี้เป็นไปในทางลบจนกระทั่งทั้งเลือดและจิตใจคล้ายคลึงกับคนต่ำกว่า

วัฒนธรรมของเขาก็จะลดลงมาอยู่ในระดับของคนที่ต่ำกว่า

ทั้งทางร่างกายและจิตใจในขั้นแรกๆเขาอาจจะยินดีในอารยธรรมอย่างใหม่ๆ

แต่ในที่สุดก็จะเห็นได้เองอย่างชัดแจ้ง

นี่แหละคือการที่อารยธรรมและมหาอาณาจักรต้องถูกทำลายลงไปและจะเกิดมวลชนใหม่ขึ้นรับช่วงแทน

การร่วมเชื้อชาติกันโดยสัมพันธ์กับชนชาติอื่นทางสายโลหิต

ย่อมจะทำให้ความเจริญเก่าแก่เสื่อมหายไป

การแพ้สงครามไม่ทำให้มนุษยธรรมหายไปได้

แต่การถูกผสมในทางสายโลหิต ทำให้โลหิตเดิมไม่บริสุทธิ์และไม่อาจทำให้ความเจริญของชาติคงอยู่ได้เลย

มีคำๆหนึ่งในภาษาเยอรมันซึ่งจะแสดงให้เห็นได้ชัดคือคำว่า Pflichter-fullung

เตรียมพร้อมที่จะเชื่อฟังการเรียกร้องให้ปฏิบัติหน้าที่

มีคำอยู่สองคำซึ่งตรงกันคือ ลัทธิอุดมคติ (Idealism) และความเชื่อดีในตนเอง (Egoism)

ซึ่งทำให้เราเข้าใจวงเขตของการเสียสละส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวมและเพื่อเพื่อนร่วมชาติทั้งหลายอื่น

ในเมื่ออุดมคติกำลังจะเสื่อมคลายหายไปจากโลกเราย่อมสังเกตเห็นได้ชัดว่า

คุณความดีของชุมนุมชนและวัฒนธรรมย่อมกำลังจะสูญสิ้นตามไปด้วย

ความเห็นแก่ตัวเริ่มจะมีอำนาจควบคุมชาติ

ระเบียบกฎหมายก็จะหย่อนยาน และมนุษย์ก็จะหล่นจากสวรรค์ลงสู่นรกทันที

เชื้อชาติที่ตรงกันข้ามกับอารยันคือยิว

ไม่มีชาวชาติใดในโลกที่ความเจริญในทางเห็นแก่ตัวจะมีมากไปกว่าพวกยิว

ยิวไม่ถือขอบเขตใดเป็นอาณาเขตของตน

เชื้อชาติที่ดีย่อมจะต้องมีประเทศ มีอาณาเขตที่ควรสงวน

ข้อพิสูจน์ในเรื่องนี้ก็คือแม้จนตราบเท่าทุกวันนี้

ชาวชาตินี้ก็ยังคงปรากฏยืนยงอยู่เรื่อยๆมา

โดยไม่คำนึงถึงประเทศและอาณาเขตใดๆที่ตนจักต้องรักษา

ความเป็นอยู่ของพวกนี้ย่อมแสดงให้เห็นความจริงในเรื่องนี้ได้ว่า

พวกยิวไม่มีรากฐานแห่งวัฒนธรรมที่จะพึงรักษาไว้แต่ประการใดๆ

คุณสมบัติในทางความคิดของพวกยิวได้รุ่งเรืองมาหลายศตวรรษแล้ว

ในทุกวันนี้ เรามักจะเห็นว่าพวกยิวเป็นคน “ฉลาดแกมโกง” ไม่มีวัฒนธรรมแต่อย่างใด

ซึ่งความจริงข้อนี้ได้ปรากฏมาแล้วแต่โบราณ

วัฒนธรรมของยิวจึงอยู่ที่ทรัพย์สินของผู้อื่นที่ค้นหาได้ มาเป็นของตนโดยการฉ้อโกงด้วยวิธีต่างๆ

ฉะนั้นจึงยังไม่เป็นการถูกต้องนักที่จะชี้เฉพาะเจาะจงลงไปได้ว่า

พวกยิวได้ร่วมกันต่อสู้และมีจิตใจที่จะเสียสละได้จริงๆ

แม้จนทุกวันนี้พวกยิวก็ยังไม่ยอมที่จะคิดเห็นเป็นอย่างอื่นนอกจากการเห็นแก่ตนเอง

และแสวงหาทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อตนเอง

เช่นนี้จึงทำให้เกิดผลว่าประเทศของพวกยิวนั้นไม่มีเขตแดนอยู่แค่ใด

เพียงใดทั้งนี้ก็เพราะประเทศจะคงอยู่ได้ ต้องมีคนในประเทศนั้นๆ เพียบพร้อมไปด้วยความรู้สึกอันสูงถึงเชื้อชาติของตน

และรู้สึกนึกคิดและทำงาน เราจะเห็นได้ว่าคนชั้นต่ำทั่วๆไป จะไม่มีความคิดในเรื่องนี้

ไม่มีความจำนงที่จะทำตนให้สูงขึ้นไป

และไม่มีความรู้สึกที่จะคงไว้ซึ่งอาณาเขตเดิมแห่งประเทศของตน

ผลก็คือพวกเหล่านี้ไม่อาจที่จะมีหลักแห่งวัฒนธรรมที่ตนเองสร้างขึ้นได้

ชาวชาติยิวจึงไม่มีวัฒนธรรมของตนโดยเฉพาะ คงมีอย่างเดียวเท่านั้นที่เป็นความคิดของพวกยิวทุกกาลทุกสมัย

คือความต้องการที่จะเป็นเจ้าของทรัพย์สินของผู้อื่นโดยวิธีต่างๆ สุดแต่จะได้

ตามประวัติศาสตร์จะเห็นว่าในชั้นเดิมชาวอารยันเป็นพวกเร่ร่อนอยู่ไม่เป็นที่

แต่ภายหลังต่อมาจึงได้ตั้งหลักแหล่งลงไปโดยแน่นอน

ทั้งนี้ก็เป็นข้อพิสูจน์ให้เห็นได้อย่างชัดแจ้งว่า

ชาวอารยันนั้นไม่ใช่ยิว

และก็มิได้หมายความว่าพวกยิวเป็นพวกเร่ร่อน

แต่หากพวกเร่ร่อนนั้นโดยมากยังรู้จักคิดที่จะทำงานอันเป็นรากฐานสำคัญแห่งความเจริญประการอื่นๆต่อไป

และจะได้ก้าวหน้าต่อไปเรื่อยๆตราบเท่าที่จะมีคุณสมบัติในทางความคิดอ่านมากขึ้นเพียงไร

อย่างไรก็ตาม พวกเร่ร่อนเหล่านี้ก็ยังจะต้องมีอุดมคติของตนเองบ้างแล้วไซร้

พวกนั้นจะไม่ใช่ชาวอารยันเลย

พวกยิวไม่เคยมีความนึกคิดในเรื่องเหล่านี้

เพราะยิวไม่ใช่พวกเร่ร่อน แต่เป็นกาฝากที่เที่ยวเกาะกินอยู่กับชาติอื่นๆ

โดยทั่วๆไปไม่ว่าในประเทศใดทั่วโลก

พวกยิวจะมีความเป็นอยู่อย่างเดียวกันหมดคือเป็นกาฝากเท่านั้น

เขาจะมีอุดมคติอยู่อย่างเดียวคือเลี้ยงพวกพ้องของเขา

พยายามแสวงหาแหล่งประเทศอันสมบูรณ์พูนสุขเพื่อเป็นที่เกาะกินของเชื้อชาติของเขาต่อไปเท่านั้น

ชีวิตของพวกเหล่านี้จะพยายามโฆษณาในนานาชาติ ว่าตนมิใช่จะคงอยู่ได้เพราะเชื้อชาติ

แต่หากคงอยู่ได้ด้วย “ความเกี่ยวพันในทางศาสนา" แต่ทั้งนี้เป็นเรื่องไม่จริง

เพื่อที่จะดำรงตนเป็นกาฝากอยู่ในประเทศใดๆก็ตาม

พวกยิวจะต้องพยายามหางานอย่างใดอย่างหนึ่งทำเพื่อซ่อนเร้นธรรมชาติเดิมของตน

ยิวที่ฉลาดที่สุดก็คือผู้ที่ซ่อนความรู้สึกของตนไว้ได้อย่างดีที่สุด

ยิวจะพยายามให้ผู้ที่ไม่รู้ความจริงนึกว่าพวกยิวเหล่านั้นเป็นคนอังกฤษบ้าง, ฝรั่งเศสบ้าง, เยอรมันบ้าง หรืออิตาเลียนบ้าง

แล้วแต่เหตุการณ์ซึ่งคงจะมีผิดแผกออกไปให้เห็นอยู่อย่างเดียวเท่านั้น

นั่นคือการถือศาสนาผิดแผกกับผู้อื่น

ความเจริญในทางเศรษฐกิจปัจจุบันนี้

ได้เปลี่ยนแปลงความเป็นอยู่ของชาติไปได้อย่างมากมาย

อุตสาหกรรมเล็กๆน้อยๆต้องสูญสิ้นลงไปทุกๆที

และเปลี่ยนสภาวะของกรรมกรที่ทำงานอยู่เดิมให้ต่ำลงไปอีก

พวกกรรมกรโรงงานเหล่านี้ต้องมีอาชีพเช่นนี้ตลอดไป

โดยไม่สามารถจะหาทางใดมาดำรงชีวิตอยู่ได้เช่นปัจเจกชนทั้งปวง

พูดง่ายๆก็คือพวกนี้เป็นพวกที่ไม่มีทรัพย์สมบัติติดตัวกับเขาเลย

ความชราให้ผลแก่เขาอย่างเดียวคือความทุกข์จนแทบไม่อาจกล่าวได้ว่าเขาก็เป็นมนุษย์ที่มีชีวิตเช่นคนอื่นๆ

ในสภาพการณ์เช่นนี้เคยปรากฏครั้งหนึ่งคือบรรดาข้าราชการที่ออกไป

ต้องไปประกอบการงานทางช่างฝีมือต่างๆบ้าง เป็นกรรมกรรับจ้างในนาบ้างและไม่มีที่ดินเป็นของตนเลย

เมื่อรัฐได้เห็นสภาพการเป็นไปถึงเพียงนี้จึงพยายามที่จะคิดแก้ไขให้ดีขึ้น

เพื่อสวัสดิภาพของบรรดาข้าราชการในกาลต่อไป

ซึ่งไม่สามารถจะยังชีพให้ดีได้โดยจัดให้มีบำเหน็จบำนาญ

ในสภาพการณ์เช่นเดียวกันนี้เองที่กรรมกรชราแล้วจะไม่ต้องถูกทอดทิ้งให้ผจญกับชีวิตอันแสนเข็ญโดยไม่มีทรัพย์สมบัติใดๆ ติดตัวเลย

ในปีต่อๆมาก็ได้พบกับปัญหาในเรื่องนี้อย่างหนัก

ประชาชนหลายล้านคนต้องละทิ้งไร่นาของตนเข้าไปอยู่ในนครใหญ่

เพื่อดำเนินชีวิตอย่างกรรมกรคนหนึ่งตามโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ

เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ย่อมจะมีคนชั้นหนึ่งเกิดขึ้นและมีผู้เอาใจใส่เห็นอกเห็นใจน้อยมาก

แต่คงจะมีสักวันหนึ่งที่จะเกิดปัญหาถามขึ้นว่า

ชาติของเราจะไม่พยายามเอาใจใส่และเห็นว่าพวกนี้ควรจะเป็นชนชั้นเดียวกันด้วยละหรือ?

ควรจะขจัดการแบ่งชั้นวรรณะของคนให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ด้วยวิธีใดบ้าง?

ตราบเท่าที่ชนชั้นกฎุมพียังมัวแต่ปล่อยให้สภาพการณ์ต่างๆเป็นไปตามเรื่อง

พวกยิวก็รำลึกถึงอนาคตของตนได้ดีจึงคิดหาทางที่จะตบตาคนทั่วไปอีกครั้งหนึ่ง

คือมือหนึ่งพยายามใช้วิธีของพวกนายเงินรีดทรัพย์สินคนทั่วๆไป

และอีกมือหนึ่งช่วยเหลือประคับประคองโดยยอมตนเป็นผู้นำชนเหล่านี้เข้าต่อต้านกับตนเอง

พวกยิวย่อมรู้ดีว่าการ “ต่อต้านตนเอง" นี้มีความหมายกว้างขวางเพียงใด

เพราะการโกหกหลอกลวงอย่างยอดเยี่ยมนั้นมีอยู่ในพวกเหล่านี้อย่างพร้อมบริบูรณ์แล้วโดยธรรมชาติ

วิธีดำเนินการของพวกยิวจึงมีอยู่ดังต่อไปนี้คือ

เขามักจะเขียนไปถึงกรรมกรแสดงความเวทนาสงสารในความยากจนและ ความทุกข์ทรมานของพวกเหล่านั้น

เพื่อที่จะให้พวกเหล่านั้นเชื่อมั่นเป็นทุนไว้ก่อน

ต่อจากนี้ก็จะแกล้งทำเป็นสืบสวนศึกษาสภาพความเป็นอยู่อย่างลำบาก

และเร้าใจให้พวกนั้นรู้จักที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นเสียใหม่

และด้วยความฉลาดอย่างล้ำเลิศเขาจะแสร้งประนามชาวอารยันด้วยกัน

โดยอ้างเหตุเพื่อต่อต้านความชั่วร้ายแห่งสังคมโดยการถือโลกเป็นสำคัญ

จึงได้คิดสร้างลัทธิมาร์กซิสต์ขึ้น เป็นหลักโดยใช้วิธีล่อใจบางอย่างให้เป็นที่ถูกใจของคนยากคนจน

ลัทธินี้จึงเป็นที่ถูกใจของเหล่ากรรมกรมากมาย

แต่ในขณะเดียวกันหาทางยุยงให้พวกคนชั้นต่ำบางพวกขัดขวางการเคลื่อนไหวทั้งนี้ไว้

พวกยิวย่อมซ่อนความหลอกลวงไว้ภายในได้ดีมาก

พวกนี้พยายามที่จะชี้ให้เห็นว่าความสำคัญส่วนบุคคลนั้นไม่ควรมี

แม้แต่ชาติและเชื้อชาติก็ไม่มีความสำคัญแต่ประการใด

ทั้งนี้ก็เพื่อจะทำลายหลักสำคัญแห่งวัฒนธรรมของมนุษย์ให้สูญสิ้นลง

โดยประสงค์ตามความมุ่งหมายที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น

พวกยิวได้แบ่งโลกออกเป็น ๒ ส่วน แยกออกจากกันเด็ดขาด

กล่าวคือก่อให้เกิดความเคลื่อนไหวเกี่ยวแก่กรรมกรอย่างหนึ่งและการเมืองอีกอย่างหนึ่ง

ความเคลื่อนไหวของกรรมกรนั้นสำคัญมากเพราะตามหลักการกล่าวว่า

เพื่อประสงค์จะช่วยเหลือต่อสู้เพื่อดำรงชีพอยู่ วิธีการเหล่านี้หลอกลวงบรรดากรรมกรซึ่งมีสายตาสั้นได้ดี

โดยการยกมาตรฐานแห่งการดำรงชีพขึ้นมาไว้บังหน้า

เมื่อได้ถูกเป่าหูเข้าเช่นนี้ กรรมกรเหล่านั้นก็กลายเป็นคนไม่มีหัวใจ ไม่มีความรับผิดชอบ

และมีความคิดอยู่อย่างเดียวแต่จะกระทำการทุกๆอย่างเพื่อป้องกันสิทธิของเขาเองในฐานที่เป็นมนุษย์ด้วยกันคนหนึ่ง

โดยที่ประเทศเองก็ไม่ได้เอาใจใส่ในสภาพความเป็นอยู่ของพวกเขาอยู่แล้ว

ส่วนพวกกฎุมพีนั้นเล่า

เมื่อเห็นว่าเงินอาจทำให้ตนดำรงชีพอยู่ได้แล้วจึงมิได้คิดถึงอย่างอื่น

นอกจากจะช่วยกันทำการต่อต้านเพื่อหลักการอันสำคัญของเขา คือ

การลดเวลาทำงานให้น้อยชั่วโมงลง,

เพื่อความเป็นอยู่แห่งมนุษยธรรม,

และป้องกันการใช้งานเด็ก,

ป้องกันคุ้มครองผู้หญิง,

ตลอดจนพยายามฟื้นฟูสุขภาพในโรงงานและอาคารที่อาศัย

พวกยิวย่อมฉลาดพอที่จะล่อพวกกฎุมพีที่มีความรู้ทั้งหลายเหล่านั้นให้ตามไปในทางของเขาได้

ซึ่งในที่สุด พวกยิวได้เป็นใหญ่เป็นโต คือเป็นผู้นำในความเคลื่อนไหวของสหบาลกรรมกรและก่อกวนอุตสาหกรรมของชาติ

โดยประสงค์จะทำลายเสรีภาพในทางเศรษฐกิจของชาติเสียให้สิ้นเชิง

พวกยิวจะไล่ผู้แข่งขันให้ออกไปจากสนามแข่งโดยพละกำลังประการใด ประการหนึ่ง

โดยถือเอาความละโมภและความรุนแรงของตนเป็นหลัก

เช่นเอาสหบาลกรรมกรเป็นเครื่องมือเข้าขู่เป็นต้น

ใครก็ตามซึ่งแม้จะมีความรู้ความฉลาดอยู่บ้างเล็กน้อย

แต่ถ้าได้ล่วงรู้ถึงนโยบายเหล่านี้ของพวกยิวแล้ว ก็ย่อมถูกจำกัด ออกไปนอกวงทันที

ด้วยวิธีการเช่นนี้เอง การกระทำต่างๆของพวกยิวจึงดำเนินไปได้โดยเรียบร้อยและได้ผลสมบูรณ์ตลอดมา

โดยผลแห่งสหบาลกรรมกรซึ่งตามธรรมดาน่าจะเป็นเครื่องมืออันสำคัญที่จะช่วยชาติของเรา

แต่พวกยิวกลับใช้เป็นเครื่องมือทำลายเศรษฐกิจของชาติเสียสิ้น

องค์การแห่งการเมืองย่อมดำเนินก้าวหน้าเป็นทางขนานไปกับที่ได้เป็นมาแล้ว

การเมืองได้เข้าแทรกแซงในความเคลื่อนไหวของสหบาลต่างๆ

จนกระทั่งสหบาลอาจจะจัดให้สมาชิกทั้งหลายเข้าอยู่ในวงพรรคการเมืองได้โดยทั่วกันด้วยวิธีบังคับในทางอ้อม

อำนาจเงินทำให้องค์การแห่งการเมืองแพร่ออกกว้างขวางกว่าเดิม

และเป็นเครื่องมือที่จะใช้บังคับงานและการกระทำต่างๆ ทางการเมืองได้

โดยวิธีการเผยแพร่และเดินขบวนต่างๆอันเป็นวิธีการอย่างหนึ่งของการเมือง

และในที่สุดก็ละเลยวัตถุประสงค์เดิมในทางเศรษฐกิจ

กลับหันไปยึดเอาความคิดในทางการเมืองมาเป็นอาวุธสำคัญ

มีการปฏิเสธไม่ยอมทำงานซึ่งเรียกกันโดยทั่วๆไปว่า “การนัดหยุดงาน” เป็นต้น

อีกอย่างหนึ่งก็คือการตั้งหนังสือพิมพ์ขึ้น

เพื่อเผยแพร่แนวลัทธิแก่ผู้ที่พอจะมีความรู้อยู่บ้าง

และองค์การแห่งกรรมกรได้มีการบังคับอีกหลายอย่าง

เพื่อเป็นการตระเตรียมคนชั้นต่ำให้เข้ายึดประโยชน์ทั้งมวลในกาลต่อไป

หนังสือพิมพ์ของพวกยิวย่อมจะกระทำทุกๆอย่างอย่างรุนแรงเพื่อทำลายอิสระภาพของประเทศ

และให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองและเลี้ยงตัวเองด้วยเศรษฐกิจของยิว

โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เหล่านั้นจะช่วยเผยแพร่ให้ผู้อ่านน้อมหัวเข้านับถือลัทธิของพวกยิว

ความโง่เขลาเบาปัญญาที่ประชาชนส่วนมากยังมีอยู่จึงย่อมจะเป็นอาหารอันโอชารสของพวกยิวทั้งหลาย

และนอกจากนั้นบรรดาคนชั้นสูงของเราซึ่งปราศจากความคิดบางคน

ก็ได้พลอยร่วมมือกับพวกยิวดำเนินการต่างๆเหล่านี้ไปด้วย ความหูเบาเชื่อง่าย

คนโดยมากย่อมจะรับลัทธินี้เข้ายึดมั่นทันทีที่ได้มีผู้ชักชวนให้หลงเชื่อ

และแทนที่รัฐบาลจะจัดการปิดปากเสียงหนังสือพิมพ์เหล่านั้นเสีย

เพื่อมิให้หนังสือพิมพ์ยิวได้หลอกลวงประชาชนต่อไปอีก

กลับไปเคี่ยวเข็ญผู้ที่ถูกหนังสือพิมพ์เหล่านั้นโจมตีอย่างไม่ยุติธรรม

โดยอ้างเหตุผลว่าเพื่อช่วยให้เกิดสันติและระเบียบแบบแผนขึ้นในบ้านเมือง

เหตุการณ์ต่างๆดังได้กล่าวมาแล้วนี้

ย่อมแสดงให้เห็นผลที่เยอรมันจะต้องเสื่อมเสียศักดิ์ศรีได้อย่างดี

ข้อสำคัญที่สุดก็คือการที่พลเมืองยังไม่ซึมซาบในปัญหาเรื่องเชื้อชาติดี

และโดยเฉพาะก็คือในปัญหาเรื่องยิว

การพ่ายแพ้แห่งสงครามในสนามรบเมื่อเดือนสิงหาคม ค.ศ.๑๙๑๘ นั้นหาได้เกิดจากน้ำมือของข้าศึกไม่

แต่หากเกิดจากการเตรียมกวาดล้างเยอรมันของพวกยิวจากภายในประเทศ

ซึ่งได้ตระเตรียมกันไว้เป็นเวลานานมาแล้ว ที่จะปล้นชาติของเรา ทั้งในทางการเมือง, ทางธรรมจรรยาและทางกำลังเข้มแข็ง

โดยมีโครงการอย่างละเอียดที่จะจัดการให้ประเทศเราต้องเสื่อมสลายลง

โดยปฏิบัติต่อเนื่องกันมาเป็นเวลาหลายสิบปี

ฉะนั้นจึงมีสิ่งเดียวเท่านั้นที่จะยังเชื้อชาติของเราให้คงอยู่

เป็นสิ่งเดียวเท่านั้นที่จะทำให้เรามีชีวิตอยู่ในโลกได้ด้วยดี

คือการทำเลือดอารยันของเราให้บริสุทธิ์ตลอดไปด้วยการตราไว้เป็นกฎหมายแต่มหาอาณาจักรของเราก็หาได้กระทำไม่

ความเสียหายในความบริสุทธิ์ของเชื้อชาติ นับได้ว่าเป็นเครื่องทำลายคุณความดีต่อไปในภายภาคหน้าของเชื้อชาติของเราตลอดกาลสมัย

และจะทำให้เชื้อชาติของเราต้องจมลงไปทุกๆที

และก็ด้วยเหตุนี้เอง การปฏิรูปต่างๆ, งานช่วยเหลือแห่งสังคม, ความพยายามในทางการเมืองและการฟื้นฟูในทางเศรษฐกิจ

ตลอดจนวิชาการต่างๆจึงไม่ได้เจริญงอกงามขึ้นเท่าที่ควรจะเป็น

ชาติและองคาพยพเท่านั้นที่จะนำชีวิตของเราให้อยู่ในโลกนี้ด้วยดีกลับดำเนินไปอย่างอ่อนแอ

ยิ่งนานวันก็ยิ่งล้าสมัยความสง่าแห่งมหาอาณาจักรเก่าแก่ไม่สามารถจะซ่อนจุดอ่อนแอภายในไว้ได้

ฉะนั้นความพยายามที่จะสร้างกำลังแห่งชาติของเราให้เข้มแข็งยิ่งขึ้นจึงประสพแต่ความไม่สำเร็จทุกคราวไป

เพราะเราไม่สามารถจะขบปัญหาสำคัญๆได้ตลอดนั้นเอง

ทั้งนี้จึงเห็นได้ชัดว่าทำไมเมื่อเดือนสิงหาคม ค.ศ.๑๙๑๔ ชาติของเราจึงไม่อาจก้าวหน้าได้เต็มที่เพื่อกำความมีชัยในสนามรบไว้ได้

ทั้งนี้ก็เพราะสัญชาตญาณแห่งชาวชาติเราในอันที่จะต่อต้านลัทธิมาร์กซิสต์และลัทธิสันติสุขของยิวโดยตรงยังไม่แข็งมากพอ

ย่อมเป็นเครื่องตัดกำลังให้ชาติของเราเป็นอัมพาต เป็นการตัดความเข้มแข็งของชาติให้น้อยลงไปกว่าเดิม

แต่แม้กระนั้นก็ยังหามีใครรู้ความจริงเกี่ยวกับศัตรูภายในเหล่านี้ไม่

การต่อต้านต่างๆจึงไม่ประสบผลสำเร็จ

ประเทศชาติของเราจึงหลุดพ้นโอกาสที่จะมีชัยไปอย่างน่าเสียดาย

Table Of Contents